

Sevgili Okuyucular

Dr. H. Wambach'ın geçmiş hayatı deneysel olarak kanıtlayan bir eserini daha Şubat ayında yayınladık:

«Geçmişini Yeniden Yaşadılar»

İpnotik regresyon yoluyla yüzlerce kişi üzerinde yapılan deneylerin mükemmel bir sentezi. Bu konuda derinleşmek isteyenler için bulunması çok güç olan bu eseri Türkçemize kazandırmaktan mutluyuz.

Bir yeni hizmetimiz PTT ile ilgili:

Ruh ve Madde Yayınlarını posta çeki kullanarak satın alabileceksiniz. Mart ay'ından itibaren posta çeki No.muz 168305 dir. Böylece PTT havale bedeli ödemeyeceksiniz.

Mevcudu kalmayan bir çok kitapların yeni basımlarına geçtik. Eksikliği duyulan kitapları hızla basarak istifadenize sunacağız.

Bu ay Parapsikolojinin bütün bilimsel yönlerini ortaya koyan ve PSI nedir? Sorusuna cevap vermemize yardım eden bir kitap daha sunuyoruz. Metapsişik konusunda yapılan deney ve araştırmaların çok dikkate değer bir öyküsünü okuyacaksınız.

Kadıköy'de açılan Kitap Fuarında yayınlarımızı sergiledik. Sonbaharda ETAP Marmara'daki büyük Fuarı da katılacağız.

Bugüne kadar, Metapsişik Derneği ve Ruh ve Madde Yayınları olarak sizlere verdiğimiz hizmetin heyecanını hiç yitirmedik. Daima hizmet yarışında olan Dernek üyeleri vardı, hep de var olacaktır

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Sevgi ve Duygusalılık

«Sev seni seveni, sevme seni sevme. yeni Mısır'a Sultan bile olsa...» Bu bir gerçek, bugün. Dün de bir gerçekti. İnsanların kafasındaki sevgi, egoistçe bir sevgi. Sadece almaya dayanan bir sevgi. Vermeye dayanan bir sevgi değil! Yani insan verdikten sonra almayı değil, aldıktan sonra vermeyi düşünüyor. Bunlar çok farklı iki olaydır. Verdikten sonra, 'Bana verirlerse, alırım'. demiyor. «Önce versinler bakalım; ben önce alayım da... Almadan vermek Allah'a mahsustur...» diyor. «Önce alayım, ondan sonra veririz.» Zihniyet, genel olarak bu.

'Çok seviyorum.' dediğiniz anda bile, muhakkak ki sürekli olarak bir şey alıyorsunuz; ama, kesilmesin, bitmesin sakın. Demek ki nefسانی bir sevgi, egoistçe bir sevgi. Sadece almaya dayanan bir sevgi karşılıklı bir araya gelebilir. Eğer insanlar karşılıklı olarak birbirlerinden bir şeyler almayı sürdürebilirlerse, belli bir kesimde sevgi olayı gerçekleşebilir.

Fakat gerçekte, isteyerek verip, istemeden almaktır. «İsteyerek veriyoruz ama istemeden de, mecburen bazı şeyler almak zorunda kalıyoruz.» Bu da sevgi.

Görüldüğü gibi sevgi temelde duygusal bir olaydan ibarettir. Daha geniş bir anlamıyla, duygu realitesi içerisinde bulunan insanların gösterebileceği tepkilerden bir tanesidir. Duygu realitesinin üzerine çıkıldığı zaman, sevgiden söz etmek mümkün değildir. Çünkü bu tür varlıklar (duygu realitesinin üzerinde bulunan varlıklar) için bir şeyi sevmek veya sevmemek, yani sempati veya antipati tesiri söz konusu değildir. Bu ikilem bitmiştir. Bilgi, icâplar neyi gerek-

tiriyorsa, onu yapar. Hak için, doğruluk için, ne lâzımsa, o yapılır. Ama his realitesi içerisinde girdiğimiz zaman, bizim iletişimimiz, alış-verişimiz, yani sempatik bağlarımız, antipatik bağlarımızla beraber gelir. Onun için deriz ki, «Karşılıklı olmalı sevgi... Tek yönlü sevgi olmaz ki...» Neden olmaz? Çünkü egoizmaya dayalıdır. Ben senden, sen benden... Bir sana, bir bana...

«Hep ben sevdim, karşımdaki hiç bir şey yapmadı!» Esasında buna ömür boyu tahammül edebiliyorsa, onun mertebesi çok büyüktür. Mütemâdiyen vermiş, hiç birşey alamamış. Güce bakın, müthiş birşey bu! Herkes yapamaz bunu: «Öf belâder. «Yeter be, bu ne? Bıktırdın. Ver, ver, ver! Bunun da bir sonu var! Bıktık usandık.»

Buna rağmen sevginin dünya insanı için büyük bir ideal olduğunu da söylemek zorundayız. Çünkü sevgi (karşılıklı veya tek yönlü, ne olursa olsun) lâtif bir alış-veriş de olsa, çoğu kez tek yönlü olabilmektedir.

Görülüyor ki, tek yönlü bir sevgiye ulaşmış olan insan, verme bakımından tek yönlü seviyeye ulaşabilmiş insan, içinde bulunduğu his realitesinin hemen hemen en üst seviyelerine çıkmış bir insan demektir. Artık o gerçekten, duyguların (ki kendisinin içinde bulunduğu realitedir) terk edebilecek hâle gelmiştir. Duygularını yok ediyor. Verişin en yüce şeklidir, bu. Hiç almadan sevmek. Verişin his realitesinde en üst merhalesi, yani daha bir üst merhaleye geçişin eşidir orası. Oraya ulaşabilmek zor iştir. Benzer şekilde otomatik seviyede şehit.

lık, vericiliğin ve sevginin bir tür uygulamasıdır. Onun için geneldir. Her insan toplumunda şehit vardır. Bu bakımdan, her insan toplumunda almaktan vermeyi sürdüren insanlar vardır.

Sevgiden bunları anlıyoruz. Yoksa, aynı cins insanlar, arkadaşlar da birbirlerini severler. Dostturlar. Canını fedâ eder. Hanımlar da aynı şekilde birbirlerini çok sevebilirler. Canlarını fedâ edebilirler veya erkek-kadın da birbirini çok sevebilir. İşte buradaki kıstas bu. Biz bizim için ideal olan bir şeye, yani eşige bizi yükseltecek uygulamayı ancak sevgi yoluyla yapabiliriz.

Görüyoruz ki, bu bilgi değildir. Sevgi yoluyla yaparız hepsini, çünkü bizim içinde bulunduğumuz realite, bir duygu realitesidir. Bunun en üst düzeyi veya özü sevgidir.

Bütün iyilikler de gerçekten o eşige en çok yaklaşmakla sağlanır. 'Sevgi her şeyin başıdır.', doğrudur. Ama bunun yanında unutulmamalıdır ki, dünya realitesi tamamen bir his planı realitesidir. Hislerimizin geliştirilmesi için biz buradayız. Bilgimizin veya entellektüel tarafımızın, geniş zihni kozmik aklımızın gelişmesi için dünyaya gelmiş değiliz. Duygularımızın gelişmesi için biz buradayız. Duygularımızı geliştireceğiz. En kaba seviyeden alarak, en güzel en işlenmiş seviyeye kadar çıkaracağız ki onun temsili de sevgidir.

Fakat sevgi herşey demek de değildir. Sevginin de otomatik olanı, yarı şuurlu olanı, ve şuurlu olanı vardır. Otomatik sevginin uygulaması alabildiğine, Seksoloji biliminin önderliğinde yapılabilmektedir. Bu yolla otomatik seviyedeki, mekanik sisteme bağlı sevginin izahını gayet güzel yaptılar. Çok doğru, nasıl anlatılıyorsa, öyledir. Ama hangi seviyede? Tenlerin birbirine değmesi seviyesinde... Bu birinci basamak. Bu da gerekli. Buradan başlıyor ve sonra yavaş yavaş en yüksek mistik seviyeye ulaşıyor. Düşünün, hangi yüksek mistik insan, örneğin melek hakkında bir bilgiye sahip

tir? Mistisizm'de sevginin öbür ismi, 'Alâh Aşkı'dır. 'Nasıl bir aşk?' diye sorarsanız, cevap veremez. Anlatamaz, çünkü sevgi, his, anlatılan birşey değildir. Yaşanan bir şeydir. Hisler anlatılamaz. Hisler ancak yaşanır, öğrenilir. Bakın, nasıl bir mekanizma içerisine sokulmuşuz... Yaşamak mecburiyetindedesiniz. Yaşamıyorsak birbirimizi anlamamıza olanak yoktur. «Seni anlıyorum kardeşim. Kimbilir ne üzüntü içerisindedin...» Yaşayan söylüyor. Anlamıyor, anladığını sanıyor.

Şöyle bir örnek getirelim gözümüzün önüne: Diyelim ki, bir kaza oldu. Birinin kolu vahim bir şekilde yaralandı, kesildi, kanadı, acı çektiniz. Bu, bir iki ay devam etti geçti. Büyük bir hissi sarsıntı geçirdiniz. Birisini gördünüz. Ya aynı olay cereyan etti, veya olmuş bir olayı gördünüz bir an. Hemen ardından, yüreğinin derinliklerinden birşey 'cız' eder mi, etmez mi? Aynı olayla karşılaştığınız zaman hemen hissedersiniz. 'Aman', dersiniz, 'benim de başıma gelmişti bu. Nasıl oldu? Bunu yaptın mı? Şunu ettin mi?' vs. İşte bu, duygudaşlıktır. Yani o duyguyu siz de yaşadığınız için biliyorsunuz. Düşmenin sonunda, veya ana kaybetme, baba kaybetme, iş kaybetme, evlat kaybetme, yani kayıplar esnasında ıstıraplar sırasında yakınlaşmalar varsa, o insanlar birbirleriyle çok daha iyi anlaşırlar. Eğer yoksa, apayrı dünyalardan sa, hiç bir sempati kuramazlar.

O halde, burada basit olmakla beraber, toplum için çok yararlı bir sonuç çıkıyor: Aynı duyguları yaşayabilme olanına sahip olabilmemiş insanların dostluk kurmalarında, evlenmelerinde büyük yarar vardır. Bu da örfleri âdetleri birbirlerine yakın olan insanların evlenmelerinde yarar vardır anlamına gelir.

Duygudaşlığı iyi tanımak lazım. Gör-gü ve göreneğin, yaşayış şeklinin, intibaların, edinilmiş duygusal hayat birikimlerinin, bunların ağırlıklarının çok tesiri vardır. Bunlar bir araya geldikleri

(Devamı 6. Sayfada)

Atom ve Ruh TEBLİĞ

Varlık: Mustafa Molla
Medyom: Macit ARAY

İlk bakışta atom sisteminde bir sonsuz mekanik otomatizmin hakimiyeti düşünülür. Böylece maddenin ilk basamaklarında (ken di kendine dolaşma) değişmezliği, yani bir başlangıcın bir bitişi zilemesinden ibaret hayatsızlık ifadesi, aklın kabul edeceği bir realite gibi görülür. Hayatı, salt madde eseri olarak bu yönden izah imkânsızdır. Çünkü, kendini tekrarlayan her şey mekaniktir, her otomatizm gibi bir ölüm tezahürüdür. Bir notanın zamanca belli bir aralıkla tekrarlanması, sese değil sessizliğe eşittir. Ne zaman ki ses ve zaman çeşitliliği ve değişimi başlarsa bir canlılık, bir fonksiyon vücut bulur. Mekanik otomatizm asla bir kırılma ifadesi değildir. Bu denetim incelemesinden de anlıyoruz ki, maddenin atomik nizamı bir hayat mekanizması meydana getirebilmek için kendi sisteminin ölümlüğünden kurtulmalıdır. Bunu madde kendi kendine yapamamaktadır. Ni

tekim tabiat ortamının, zamanın da ilâvesi ile beş esaslı unsuru hayat için lüzumlu organizmayı yaratamamaktadır. Yani su, hava, toprak, güneş ve zaman maddenin atıl bağrından canlılığa erişemiyor. Bitki ve hayvan organizasyonu bu beş şartın elbirliğinin eseri olsaydı, nüveye ihtiyaç kalmazdı. Organik maddeler, bu beş unsurun otomatizminin değiştirilerek bir gayeli dinamizme ulaştırılmasından sonra meydana çıkmaktadır. Organizmanın türlü fonksiyonlara uygun formlara sokularak bir canlılık gövdesi çıkarılması da anlatır ki, madde organizasyonu çevrilirken özellikle formasyona titizlikle dikkat edilmektedir. Şu halde organizm bir maksada yönetilen maddenin değişimlere götürülmesi safhasından doğar. Meselâ, bu beş şart ken diliğinden organizmi yaratabilseydi, tabiattaki bütün canlılık biribirinin aynı olurdu. Zamanın rolü düşünülecek olursa, bu otomatizmi bozacak bağımsız bir etki, maksatlı bir müdahalecinin iradesine ihtiyaç gösterecektir. Zira zaman bir boyut bile bir bütünlük akışında, yani devamlı bir aynılık içindedir. Şu halde zaman da yeniliklere, çeşitlenmelere, değişimlere gerekli bir araç olarak bir maksatlı müdahalenin elinde etkinleşir.

Şu halde beş unsuru kompoze eden cücüğün «embriyon nüve»nin niteliği nedir? Beş unsurun birleşiminden doğma bir sonuç mudur? Buna evet diyebilmek için elektriksel, süptil bir enerjinin bu kompozisyonda cevherleşmesinin

hayat dinamizmine bizzat sahip olmaları, yani, maksatlı bir işleyiş haline gelmeleri gereklidir ki, bu son derece süptil cevher dahi mekanik işleyişin monotonluğunun başka bir tezahürü olamaz. Çünkü, aslı elemanlarda böyle bir etkinlik niteliği ne ayrı ayrı, ne de bütünlük halinde mevcut değildir. Aynı şartlar içinde bitki de, hayvan da birbirine uymazlık yönleri göstermekte, hayat ortamlarında karakteristik kuruluşlar görülmektedir.

Eğer ruh, maddeyi, başlangıçsızlıktan organik formlara götürmek uygulamaları ile tanımamış uygulamaları ile tanımamış olsaydı beş unsurdan bitki ve hayvan organizmalarını akla durgunluk veren bir maharetle meydana getirme yeterliğini kazanamazdı. Bu sebeptendir ki, ruh, madde ile beraberliği zaruretine ezeli ve ebedi mukadderini yaşamaktadır.

Kökte bir irade var. Taşı, top-rağı kullanma, gördüğü direnmeleri aşıp, maksadına elverişli bir besleyici maddeler ortamı çıkarma çabasında ve maddeye hükmetmektedir. Madde ise kendi kendine böyle bir safhaya intikal edememektedir. Çünkü, o sadece belli bir mekanik madde; enerji dönüşümünden değişik üçüncü bir merhale karakterine ulaşmamaktadır. Kök, ruhun, bu değişmezlik unsurlarının her birinden dilediği nisbette istifade ederek organik formu kompozite etmektedir. Böylece hayatın gizliliğini maddelerin değişmezliğin de değil, organizmayı meydana getiren maksatlılıkta aramak tek çı-

kar yoldur. Hücrelerin vazifelerini şaşmaz bir dikkatle yerine getirerek biyolojik yapıyı kurup sürdürmeleri sadece fizik bir netice olan elektro manyetik otomatizmin eseri olmaz. Vücutta başgösteren her türlü dengesizliğe hemen cevap veren hücre bölümlerinin düşünen karakteristiği, onlarda herhangi bir otomatizmin, yani, maddi özelliğin varlığı ile hayatı izaha imkân bulamadığımızı göre de bağımsız bir otorite idealizmini görmemek mümkün değildir. Açıkçası canlılık ortamında her şey nüvenin üstünde toplanıyor. Beş unsurun birleştiği hayatı fışkırtmaya yetseydi nüveye lüzum kalmazdı neticesini ister istemez bir daha tekrarlayabiliriz. Madde, olsa olsa ruhun dünyaya gelmesi için elverişli ortamlar halindedirler, yani, birer form deposudurlar.

İlkel bitkilik safhasına erişebilme için ruh tahmin dışı çileler devresinden geçmektedir. Klorofili meydana getiren maddeleri biliyoruz. Fakat bu maddeleri birleştirerek klorofili elde edemiyoruz. Bitkinin yaprağı güneş karşısında bunu çok rahat ve kolay imâl etmektedir. Demek ki, maddelerin birleştirilmesi ile de, iş bitmiyor. Bitkinin hayat mekanizması klorofili kendine has bir tecrübe ile elde etmektedir.

Şu halde ruh, maddeye falan zamanda hâkim oluyor demek yanlış. İnsanın tabiat kanunları ile mücadelede mecbur oluşu gibi, ruh ilkel hayat basamaklarında atom

(Devamı 9. Sayfada)

Sevgi ve Duygusallık

(Baştarafı 1. Sayfa'da)
zaman gerçekten iyi dayanışma hâlinde mutlu insanlar, güleç yüzlü insanlar görülebiliriz. Eğer göremiyorsak, bu tip ayrılıklar yaygın demektir. İstiraplı hayatlar vardır. Birbirlerine cehennem hayatı yaşatmak sözkonusudur.

Sevgi bir bakıma, böylece, geniş anlamıyla yoktur. Nefsâni bir takım tatminlerin adına 'sevgi' demiş ç.kmşız. O

nefsâni yanıtı bulamadığımız zaman bir burukluk, bir tatsızlık, bir tuhafılık hissedebilir bir kuruntu, bir vesvese ile iş yürütmeye çalışırız. Yani nefsâni bir tatmin arıyoruz demektir. Bu bakımdan sevgi yoktur. Ne vakit ki duygusallık ortadan kalkar, o zaman sevgi hükümrân olur. O bir güçtür, o bir kudrettir. Onu kullanmak çok zordur. O bir tür manyetik merkezdir.

Yayınlarmızdan isterken bundan böyle PTT havale bedeli ödemiyeceksiniz. *Ruh ve Madde Yayınları* Posta Çeki No 168305 numarasına istediğiniz yayınınızın bedelini yatırmak yeterlidir.

Ruh ve Madde Yayınları

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İ/TANBUL TAHMİ/ SOKAK

RABBİMİZ SEVGİ

EROL ERDOĞMUŞ

Merhaba... Nedir sevgi? Sevgi, tek'in bütün'e doğru yol alışdır. Sevgi, sevilen'in bütünlüğü; sonsuzluğu karşısında, kişisel değerini sıfır'a yaklaştırabilmenin tadına varmaktır.

Sevilen kimdir? Sevilen «ben» değıldir. «Ben» kavramında mülkiyet hissi, sahip olma tutkusu vardır. Oysa sevgi; mülkiyet hissinden, sahip olma tutkusundan uzaklaştığı oranda sevgidir. Matematik kavramlar olarak «ben» toplama (+), «sevgi» ise çıkarma'dır (—).

«Sevgi», «Ben»in zıddı olan ve katı «Ben»i önce sıvılaştıran, daha sonra uçuşkanlaştıran etkindir. İçedönük olan ve «Rab bana, hep bana...» tutumunda bulunan «Ben»in tatminine yönelik tutkular, sevgi değıldir. Sevgi dışadönüktür, içedönük değıl. Sevgi çıkarma'dır, toplama değıl. Sevgi dağıtma'dır, biriktirme değıl. Sevgi merkezkaç kuvvettir, yerçekimi değıl. Bu yüzdendir ki, ay'lar güneş'ler ve dervişler, dönerler, dönerler...

Bir sen vardır, bir de senden dışaru... Sevilen, senden dışarıdaki sen'dir. Sevilen; senin içindeki sevgiyi yoğunlaştıranak kendine çeken eşya'dır, manzaradır, bitkidir, hayvandır, insandır. Yüreğinde ürettiğin sevgi konusu olan eşyayla, manzarayla, bitkiyle, hayvanla, insanla sınırlıdır; senin algılayabilip kavrayabildiğin oranda.

Ne var ki, sınırlı'nın yönü sınırsız'a doğrudur. Sınırlı bilincimiz, sınırsızlığa ağıtır. Sınırsızlık, kalitatiftir; kantitatiftir. Sevilen eşya, sevilen manzara, sevilen bitki, sevilen hayvan, sevilen insan birden düşüverir gözden... Neden? Seven, sevilenden algıladığı kalite izlenimlerini özümlemiş, tüketmiştir. Onların kantiteleri, yüküdür artık sevene. Yeni ve üstün kalite özlemiyle yeni kantitelere yönelir. Gelsin bir başka eşya, bir başka manzara, bir başka bitki, bir başka hayvan, bir başka insan... Amasya'nın bardağı, biri olmazsa biri daha. Var mı bunun sonu? Yok.

Dört hali var sevginin tıpkı madde gibi. Katı sevgi, sı-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

vi sevgi, uçuşkan sevgi, ışıyan sevgi. Katı sevgiye, «sevgi de-ğildir» denir. O denli dardır, içedönüktür, kapalı devrelidir. Ne var ki, yine de sevginin başlangıcıdır katı sevgi. Kişi ön-ce kendini sevecek; bebek önce emekleyecek, sonra yürüyecek, daha sonra koşacaktır. Katı sevgi, taban'daki sevgidir. Sevilen'in ayaklar altına alınması, onun kişisel duyuş-düşünüş-davranışları üzerinde tam bir egemenlik kurulmasıdır.

Sıvı sevgi, tavandaki sevgidir. Sevilen tabanda ayaklar altında değil; tavanda başüstündedir artık.

Uçuşkan sevgiyse, sevenin; «bir ben vardır, bir de ben-den dışarı» dediği yerde, sevgilinin görünür uzaklıkta, ufuk-ta yer almasıdır. Sevgili, ulaşılabilir menzildedir.

Işıyan sevgi, sevginin ışıklaşarak evrene yayılmasıdır. Işıyan sevgi; sevginin kendinden çıkarması, eksiltmesidir. Tıpkı ışığın ilkin görünmesi (+) ve sonra kaybolması (—) gibi.

Katı sevgiye örnek sekstir. En ilkel, en doğal sevgidir seks. İlkelliği darlığından, doğallığı canlı soyunun devamını sağlamasındandır. Katı sevginin formülü: «Seni istiyorum»dur. Sıvı sevginin formülü: «Sev beni, seveyim seni»dir. Uçuşkan sevginin formülü: «Sen beni ister sev, ister sevme; seviyorum seni»dir. Işıyan sevginin formülüyse, «Mademki seviyorum, öyleyse varım»dır.

Erkeğin kadını, kadının erkeği sevmesinin üç hali var; dördüncü hali yoktur. Çünkü sevginin dördüncü halinde; «sen-ben» ve «seven-sevilen» yoktur. Sevilen, sevenin dışında değildir. Sevilen ve seven; sevenin bilinç düzeyi kapasitesinde bütünleşmişlerdir. Oysa erkeğin kadına, kadının erkeğe karşı duyduğu katı-sıvı-uçuşkan sevgilerde bir kadın ve bir erkek vardır.

İnsanın insana karşı sevgisi üç aşamalıdır: Erkeğin kadına, kadının erkeğe karşı sevgisi; evlât sevgisi ve dostluk... İnsanın insana karşı sevgisinin de dördüncü hali, ışım hali yoktur.

Erkek için kadın, kadın için erkek; katı bedenle bütünleşen bir başka bedendir. Evlât ise gerek kadın ve gerekse erkek bedenlerinin ortak meyvesi olan bir uzantı bedendir. Oysa dost, bir başka bedendir. Dostlukta bedensel ilişki, seks ya da sihriyet aranmaz. Sadece ruhsal bütünleşme vardır. Mevlana ile Şems gibi.

Sevginin katı halinde mülkiyet, sıvı halinde adalet, uçuşkan halinde feragat; ışınım halindeyse sevenin kendi bilinç düzeyi ölçüsünde evrenle bütünleşmesi vardır.

Katının sıvıya, sıvının uçuşkana, uçuşkanın ışınımına; ışınımın da yeniden üç klâsik hal olan uçuşkan, sıvı ve katıya dönüşebildiği bilimsel deneylerle kanıtlanmıştır. Evren tek cevherden oluşmuştur. Bu cevher; kimi zaman madde, (katı-sıvı-uçuşkan) ve kimi zaman enerji (ışınım)dir.

Biz sınırlı, fakat tekâmül ederek gelişen bilince sahibiz. Bilincimiz, zamanla ve mekânla sınırlanmıştır. Algılayışımız ve anlayışımız; zaman-mekan koordinatları içindedir. Biz, «zamandan ve mekandan münezzehe olan»; zamanla ve mekânla sınırlanamayan Tanrıyı nasıl tümüyle algılayabilir, tümüyle anlayabiliriz? Sonsuza kadar genişletsek bile zaman-mekan anlayış sınırlarımızı; yine de zamanı ve mekânı aşamaz, zamandan ve mekandan münezzehe olamayız.

Bu nedendir ki Tanrıyı, zaman ve mekânla sınırlı idrakimizle sıfatlamak mecburiyetindeyiz. Başka türlü kavram oluşturamaz, düşünemeyiz. Mademki sıfatlamak zorundayız, öyleyse Tanrıyı «sevgi» kavramıyla sıfatlayalım.

Üretebileceğimiz en üst düzey sevgi olan sevginin 4. hali; ışınım hali bizi kendi anlayış düzeyimizdeki O'na yöneltebilir. «Mademki seviyorum, öyleyse varım» diyebiliyor muyuz? İşte o zaman Rabbimiz sevgi. Mutluluğumuz da bunda.

Allahâismarlâdik.

Atom ve Ruh

(Baştarafı 4. sayfada)
sisteminde maksadını yürütme çabası içindedir. Ondan önceki mikrometrik âlemin özel kanunlarını ise zamanla keşfedeceksiniz elbette. Atomun bünyesi tanındıkça, gerçeklerin kaynak ve yönleri daha çok vuzuh kazanacaktır. Hayatın başlangıçsızlığıdır ki, canlılığın son suzluğunu da tabii bir netice haline getirmiştir. Görülüyor ki, insanın

salt akıl cihazı ne var, ne de yok demeye muktedir değildir. Ancak deneyci bilimdir ki, tabiatın gizli sahifelerini okumaya muvaffak olacak ve size kazanamadığınız şeyin sahibi olamayacağınızı öğretecektir. Eski ve yeni felsefe otoritesi tanınmışların sözde dehası, kişisel mütalâalarla bu bitip tükenmezlik yürüyüşünü izlemeye ve çeşitli ahkâmı yürütmeye yetmemiştir.

Doğa üstü bir ilhamla, en azından duyulardışı idraklerimizle, geleceğe ait şeylerin bilinmesine 'kehanet' denilmektedir. Dünyanın en eski ve en karmaşık keşif sanatıdır.

İnsan geleceğe karşı daima bilgisiz durumda bulunduğu için, hayata karşı biraz da olsa bilgili olarak direnç göstermek, kendini güven içinde hissetmek, arzu ve heveslerinin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini anlamak, kaderin neler sakladığını bilmek istemiştir. Böylece daha emin, daha sağlam bir şekilde mümkün olduğu kadar az yorulmuş, biraz da ümit ve teselli içinde yaşamak, muhtemel felâketlere karşı önlemler alabilmek için, insanoğlu hemen hemen her devirde kehanetler konusuyla ilgilenmiştir. (1)

Kehanetler ve geleceğin bilinmesi konusu, insan varlığının ruhsal evrimi ve dünya evrim okulunun görüp gözeticiyle ilgili olması bakımından da bizim için ayrı bir öneme sahip bulunmaktadır. Konunun bu spiritüel öneminin ne rededen geldiğini anlatmadan önce, bizi bu anlayışa götürücek, daha doğrusu insan varlığının büyüklüğünü ortaya koyacak bazı terimlerin ve yan konuların açıklamalarını görelim:

K a h i n :

Olağanüstü yollardan gizli şeyleri bilen, gâipten haber veren, gelecekteki haber veren kimselere kâhin denir. Köken itibarıyla şamanlara ve râhip dok-

KEHANETLER

Selman GERÇEKSEVER

torlara kadar uzanan bir geçmişe sahiptir. (2)

Kâhinler toplum yaşayışında son derece önemli bir rol oynaya gelmişlerdir. Önemli toplumsal işler daima kendilerine danışılmıştır. Çeşitli anlaşmazlıklarda hakemlik yapmışlardır. Hükümleri tartışmasız kabul edilmiştir. Cürümleri aydınlatmışlar, suçluların ortaya çıkarılmasına yardımcı olmuşlardır. İslamiyetten önceki Güney Arabistan kâhinleri meşhurdur. Kabilelerin özel kâhin veya kâhinleri vardır. Osmanlılar döneminde bu, 'müneccim başı' olarak isim değiştirilmiştir. Eski Mısır ve Hintlilerde ruhâni reis olarak kabul edilmişlerdir. Kâhin ve müneccimler söz konusu etkinliklerini sürdürmek için çoğu zaman, halk arasında 'Yıldız Fali' olarak bilinen Astroloji'den yararlanırlar.

A s t r o l o j i :

Kalde'de doğduğu söylenen Astroloji, oradan Yunanistan'a, İtalya'ya ve oradan da tüm Avrupa'ya yayılmıştır.

Astrolojinin esası uzaysal objelerin dünya ve insan üzerindeki etkilerine dayanır. Evren ile dünya ve insan bedeni arasındaki yapısal benzerlikten dolayı bu etkileşim doğaldır. Konuyla ilgilenen araştırmacılar Maurice Maeterlinck, «İnsan, doğa, dünya, güneş sistemleri, nebülözler ve tüm evren kozmik yapının çeşitli elemanları, çeşitli parçalarıdır. Böyle olunca, evrenin bir hücresi olan insana, öteki hücrelerin (yani evrenin öteki kısımlarının) etki yapması doğaldır.» demiştir.

Özellikle Radyoastronomi alanındaki keşifler göstermiştir ki, anorganik maddelerden başka, dünyada bulunan orga-

nik maddeler de evrenin uzanabildiğimiz en uzak köşelerinde bulunmaktadır. (Amonyak, karbonmonoksit, formaldehit, etilalkol, su) gibi dünyada hayatı başlatan 'hayatsal unsurlar' evrenin her yanında yaygın olarak keşfedilmiş durumdadır. (3)

Astroloji'ye göre, uzaysal objelerin birbirlerine göre belirli pozisyonlarda bulunmaları da, dünya üzerinde değişik etkileri hâizdir. Sistemimizin yıldızı olan güneşin dünya üzerindeki etkisiyle ilgili bir araştırma Bourges Gözlemevi Müdürü M. Moreaux tarafından yapılmıştır: Güneş üzerinde izlenen irili ufaklı lekelerin, sırasıyla barış ve savaş zamanlarına rastladığı uzun incelemeler sonunda kanıtlanmış, hatta pek o kadar belirli olmasa bile, aynı lekelerin ekonomik krizler, buğday üretimi, otomobil satışları gibi çeşitli toplumsal ve tarımsal olayları da etkilediği öne sürülmüştür. Güneş lekeleri, günümüzde de bazı merkezler (örneğin, 'Flying Saucer Info. Ctr.') tarafından dikkatle izlenmektedir.

Dünyanın güneş etrafında dolaşırken önünden geçtiği (Zodiak Kuşağı içindeki) 12 takım yıldızın (burcun) da ayrı bir önemi vardır Astroloji'de. Dünya insanı, bu 12 takım yıldızın (İlkbaharda: Koç—Boğa—İkizler, Yazın: Yengeç—Aslan—Başak, Sonbaharda: Terazi—Akrep—Yay, Kışın: Oğlak—Kova—Balık) değişik etkilerini, yüzyıllar boyunca farkedegelmiştir.

Zodiak geleneklerine göre, her takım yıldızın yükselişi, dünyada bazı felâketlere ya da önemli olaylara yol açmaktadır. (4) Aslan burcundan Yengeç'e geçerken büyük Atlantik Adaları batmıştır. Yengeç — İkizler değişimiye, dün. yaya bir kuyruklu yıldızın çarpma tehlikesi ve Venüs'ün ortaya çıkışıyla aynı zamana rastlamıştır. İkizler'den sonra gelen Boğa devri, Eski Doğuda yeni uygarlıkların başladığı günleri geri getirmiştir. Koç burcu süresince büyük felâketler ve özellikle seller dünyanın her yanını sarmıştır. Koç'tan Balık devrine geçişse Hıristiyanlığın yayılışını başlat-

mıştır. Hıristiyanlığın bugün kullanılan Haç'tan önceki simgesinin bir balık olması da ilginç bir rastlantıdır.

Balık burcundan Kova'ya geçerken, örneklerini gördüğümüz yıkıcı faaliyetlerin ve materyalistik yozlaşmanın çok önceden kâhinler tarafından söylenmiş olduğunu belirtmek yerinde olacaktır.

İşte, kâhin veya münecim'ler, takım yıldızların bu etkilerine sistemimizdeki güneş ve AY'ı da katarak çizdikleri diyagramlar (horoskoplar)la geleceği tahmine çalışmışlar kehânetlerde bulunmuşlardır.

Zaman zaman İstatistikçiler de Astrologları desteklercesine bilgiler vermişlerdir. Bunlardan biri istatistikçi Karl Ernest Krafft'dır. Aynı gün, fakat değişik yer ve saatlerde doğan bir çok insanın, hemen hemen aynı nedenlerle öldüğünü kanıtlamıştır.

Yıldızlar yardımıyla toplu felâketler hakkında da bilgi alınabilir mi? Ünlü astrologlar bu konuda şunları söylüyor: «Kozmik güçler yıldızların hareketlerini bazen o şekilde yönetir ki, pek çok yıldız değişik karakterde olan kimseleri aynı davranışlara doğru iterler. Kader birliğini ve toplu felâketleri meydana getiren sebep budur.»

Yıldızların etkileri ve kader birliği konusunda çeşitli örneklerden biri de Mussolini ile aynı burçta doğan adamın serüvenidir: Mussolini ile aynı gün ve saatte doğan ve diktatörle bundan başka hiçbir ilgisi bulunmayan bir şahıs, yaşadığı basit bir hayatın sonunda Mussolini ile aynı âkibete uğrayarak ölmüştür.

Ünlü Psikolog C. Jung, Astrolojik Psikoloji konusunda, Zürih Üniversitesi'nde yaptığı konuşmada, «Eğer vasat öğrenim yapmış, köklü bir öğrenim görmemiş bazı kimseler, Astroloji'nin uzun zamandan beri ölü bir bilim addedildiğini ileri sürerek, onu küçük düşürdüklerini sanıyorlarsa, bilmeleri gerekir ki, toplum ruhunun derinliklerinden kopup gelen bu bilim, 300 yıl önce anlayışsızlık (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

yüzünden terkettiği üniversitelerimizin kapılarından içeri girmek üzeredir...» demiştir.

Astrolojiyle uğraşanlar, özellikle bü-yük kâhinler sezgileri güçlü kişilerdir. Bu nedenle kehânetlerle ilgili olmak üzere biraz da 'Sezgi' konusunda bildiklerimizi hatırlayalım:

Sezgi:

Sezgi, ruhta hazır bulunan bir dü-şünce hakkında araçsız ve doğrudan doğ-ruya elde edilen bilgidir. Sezgide akıl yü-rütme ya da mantık yoktur. Sufizm'de sezgiye 'İçsel İlahî', ya da 'İlahî sırlar-ın görünmesi' anlamına gelmek üzere 'Keşf-i Zamir' denmiştir.

Ruhçulukta, sezgi denildiği zaman, rehber varlıklardan ve genel olarak RİM'den gelen uyarıcı ve öğretici tesirler an-laşılır. Bununla ilgili olarak, medyomlar sezgi yoluyla da tebliğ alabilirler. Bu tür sezgilerin kaynağı ikidir. Birincisi, varlığın kendi şuur, şuur altı ve gayri şuurundan; ikincisi de, bedensizlerden gelen sezgilerdir.

Sezgilerin bir kısmının şuuraltı kö-kenli olmaları nedeniyle sezgilerin ayırt-edilip, değerlendirilmeleri hususunda titizlik göstermek gerekir. Zira nefsâni ve şeytâni tesirler de 'yüksek sezgiler' o-larak değerlendirilebilir. Bu teşhisin doğ-ru olarak yapılabilmesi için 'nefis dene-timi' (şuuraltı kontrolü) şarttır. Bu ne-denle, böyle bir yanılğı sonucu alındığı sanılan sezgilere dayanarak; sözümona kehânette bulunmak, sakıncalı ve saptırıcı sonuçlar doğuracaktır. Bunun tersi-ne, nefisini iyi bir denetim altında tuta-bilen bir ferдин sezgileri, kendisine ve çevresindekilere daima karanlıkta yol ay-dınlatan fener rolü oynayacaktır.

Durugörü:

Beş duyunun dışında, eşyaları, fikir-leri algılamak, görmektir. Durugörü med-yomluğu 3 türde işler:

a) Basit Durugörü: Çok sınırlı bir mekân içinde görmedir.

b) Mekân İçinde Durugörü: Uzakta meydana gelen olayları algılamak ve görmektir.

c) Zaman İçinde Durugörü: Geçmiş ve gelecek hakkında algılamada bulun-maktır.

Durugörü tarzındaki algılama, tele-pati ile karıştırılmamalıdır. Durugörü alanı, telepati alanının bir adım ötesi-dir.

Duyulardışı idrakler konusunda uz-man olarak bilinen Paul Krafchik'e göre durugörü yeteneği 3 türde tezahür eder:

a) Kendiliğinden Durugörü: Cereyan etmekte olan bir olayın ânında algılan-ması,

b) Postkognisyon, (geçmişle ilgili)

c) Prekognisyon (gelecekle ilgili)

Tarihte Durugörü / Kehânet Örnek-leri:

Kutsal metinlerden, yakın geçmişe kadar tarih, birçok gerçekleşmiş durugö-rü/kehânet örnekleriyle doludur. Bu ke-hânetlerin bir kısmı rüyalar şeklinde (önceden) yapılmıştır. Bunların en eski-lerinden bir tanesi İncil'de (Genesis, 41. Bölüm), Firavunun rüyasıyla ilgili bir yorumu vardır. Firavun rüyasında (Yusuf'un yorumuna göre) 7 yıl bolluğu izleyecek 7 yıllık bir kıtlık görmüştür. Ve bu durugörü rüya sâyesinde Firavun gerekli önlemleri bolluk zamanında alarak halkının kırılmasını önlemiştir. (5)

Hz. Muhammed bir hadisinde şunla-rı söylemiş ve 1453'de aynen gerçekle-şmiştir: «İstanbul elbette fetholunacaktır. Onu fetheden komutan ne iyi komutan-dır. Onun askerleri (ordusu) ne iyi (kut-lu) askerlerdir.»

Swedenborg'un Rüyaları:

Immanuel Kant, 'Dreams of a Ghost Seer' isimli eserinde, İsveçli bilimadamı, filozof ve mistik Emmanuel Swedenborg'un durugörü imajını şöyle anlatmakta-dır (5): «1750 yılının bir yaz akşamı, Swedenborg, bulunduğu yerden 300 mil ötedeki Stockholm'de olmakta olan bir yangını en küçük ayrıntılarına kadar an-latmıştır. Hem de bunları Gotheburg şeh-rinde gözlemcilerin yanında anlatmıştır. Kuşkusuz bu olayın cereyan ettiği gün-lerde, şimdiki iletişim araçları bulunmu-

yordu. İki gün sonra Stockholm'den bir haberci geldi ve yangınla ilgili herşeyi anlattı. Hem de Swedenborg'un verdiği tüm ayrıntılarla birlikte. Ayrıca yangın, Swedenborg'un onu anlattığı sırada olanca şiddetiyle ortalığı kasıp kavuruyordu.

Gelecekle İlgili Değişik Durugörü ve Kehânet Örnekleri:

Rosa, Apel, Güney Ohio'da şehir dışındaki kilisede çalışan hizmetçilerden biridir. Bir gece gördüğü korkunç rüyasında, o koskoca kilise lojmanında yalnız bulunuyordu. Rüyasında aniden kapı kuvvetlice çalınır. Kapıyı açar açmaz, karşısında korkunç kılıklı bir adam görür. Yabancı elindeki bir topuzlu sopayla Rosa'ya insafsızca vurur ve içeri girer. Rüyanın bu noktasında Rosa titre. Yerek uyanır. Korkulu gözlerle etrafı süzer ve dinler. Herşeyin sakin olduğunu anlayınca, yorgan altında sabahı ipe çekmeye başlar. (5)

Bu rüyadan birkaç yıl sonra, Philadelphia'da yine şehrin dışında, ıssız, sessiz bir yerde bulunan bir evde otururken, evde kimsenin bulunmadığı bir gece, kapıda darbeler işitir. O anda aniden yıllarca önce (yukarıda anlattığımız) gördüğü rüya gelir aklına. Rüyadakinin tersine, kapıya gideceği yerde, üst kata çıkıp, kapıdaki kim olduğuna bakar. Aynı zamanda da evde insanlar varmış gibi gürültüler yaparak, odaların ışıklarını açıp kapayarak, hattâ konuşma taklitleri yaparak, kapıdaki yabancıyı korkutmayı dener. Başarır da. Üst katın penceresine çıkıp baktığında, elinde topuzlu bir sopa bulunan ve aynen rüyasındaki korkunç adama benzer birinin ağır ağır uzaklaşmakta olduğunu görür.

Kuşkusuz bu olayda yıllarca önce görmüş olduğu 'haberci rüyası' (ki durugörünün bir türüdür) kendisine yıllarca sonra yardım etmiştir.

MISIR'IN ÖLÜLER KİTABI

Albert CHAMPDOR'dan Suat TAHSUĞ çevirdi

Yüzlerce yıl önce yaşamış, eşi görülmemiş bir uygarlığı gözünüzde değişik olarak canlandırarak, anlamlaştırarak.

Dinlerin kökenindeki esaslar Mısır'ın Oziris'ine bağlıdır. İlk büyük gerçekler Mısır'da tekrar yeşerdi. Atlantis ve Mu'nun gerçek mirasçısı Kadim Mısır ve inancını papiruslara kayıtlı ÖLÜLER KİTABI'nda bulacaksınız.

Ruh ve Madde Yayınları — FİYATI: 500 TL.

Kitapçınızdan sorunuz, Peşin ödemeli isteyiniz.

“Şimdiki Zaman” Felsefeleri:

KRİŞNAMURTI

● Çintay Göksu ●

«... Böyle her düşünce izlenir ve bütünüyle bitirilir, dolayısıyla hiç bir kontrol ve zorlama yoktur. Bu bitirmeden sonra yeni bir düşünce ortaya çıkar. Yüzlerce düşüncenin olmasının hiç önemi yoktur. Her bir seferinde bir düşüncenin peşinden giderim böylece zihinde düzen sağlanır».

Fakat gerçek düzen düşünceye yol açan tavrın değişimiyle elde edilir. Yani ayakta duran boyanır. Bu takdirde zihin 'ayakkabıları boyama düşüncesiyle bulamaz'.

«...Bazen düşünce daha kompleks olabilir. 'Şu adama haset ediyorum' şimdi bu haseti hissedirim böylece tamamen bitirir ve ona bakarım. Haset, karşılaştırmayı, rekabeti, takliti ima eder. Taklit etmek istiyor muyum? O düşüncüyü de tamamıyla tüketip bitirin mütemadiyen taşımayın. Diğer bir düşünce pat diye çıkarsa, 'bekle geri geleceğim' dersiniz.

Bu oyunu dikkatle oynamak isterseniz, her düşüncüyü bir kâğıda yazın, kısa zamanda düşüncelerin nasıl düzene girdiğini farkedebilirsiniz çünkü her düşüncüyü peşpeşe bitiriyorsunuz. Ve ertesi gün oturduğunuzda hakikaten sessiz olduğunuzu görürsünüz. Havluyu kendi yerine koydunuz. Artık havluyu yerine asmadım diye düşünmezsiniz. Hayatınıza olağanüstü bir düzen getirmiş olursunuz. Böyle bir düzenliliğiniz yoksa sükunet olmaz; buna sahipseniz sükunet güzellik başlar. İşte gerçek din budur».

İnsan geçmiş tarafından şartlanmış belirlenmiştir. Bugünü dün, bugün ya-

rını yaratır, geçmişin köleliği devam eder. Dün, bugün, yarın hep dün'den ibarettir. Kişinin kafasındaki yarın, kafasındaki dün tarafından yaratılmıştır. Zihnin sessiz olduğu zaman yeni bir enerji ortaya çıkar. Bu enerji neye yarar? Diyebiliriz ki bütün şimdici gruplar bu kavramla karakterize edilmişlerdir. Şimdiye verilen dikkat zararlı şeyleri yavaş yavaş temizleyen özel bir enerji kaynağı oluşturur. Bunun bir 'enerji' sözcüğü ile açıkça ifade edilmesi gerekmez zaten çok azı, belki de yalnız Krişnamurti bu kelimeyi kullanmıştır. Öteki şimdici gruplarda da ortak olan bu düşünce temel tema olarak, şimdiye deneyimlemenin kendiliğinden büyümeye yol açacağı ve uzun vadede zihni zararlı yüklerden yani zaafılardan temizleyeceği ana fikridir. Çünkü bu sessiz zihin yeni bir tür enerji kaynağı oluşturmuştur.

«... Sessizlik (yani şimdide bulunmak) bütün öteki şeyleri temizler... Bir deniz gibi, kirli ırmağı alır yine de saf olarak kalır. İşte mesele budur. Ve yalnızca bu enerji geçmişi siler. Ya bu sessizlik vardır ya da geçmişin gürültüsü. Bu sessizlikte gürültü durur ve 'yeni' bu sessizliktir. Bu 'siz' yenilestiniz demek değildir, Sessizlik sınırsızdır oysa geçmiş sınırlıdır. Geçmişin şartlamaları sessizliğin tamlığında kırılır...»

Krişnamurti ve Klasik Mistisizm

Aydınlanmış bakış altında ortaya çıkan ruh halinin birlik olduğunu Krişnamurti'nin bütün diyaloglarında görmek mümkündür. Kişi ben ve ben olmayan tarzda bölünmüş ve birlik ortadan kalkmıştır. Bu ruh halinde; kişi, kendi olmayanı, kendisinden ayırdede.

meyecek bir bakışa kavuşmuştur veya böyle bir idrak tarafından yakalanmıştır. Bütün mistik okullarda, bu konunun vurgulanması şaşırtıcı değildir, çünkü ulaşılan ruh hali tamamen aynıdır ve bu aydınlanmaya ulaşan farklı insanların tahmin edileceği gibi benzeri şeyler söylemesi beklenir. Hatta diyebiliriz ki, farklı mistikler daha başka ve çelişik düşüncelere ortaya koysaydı daha şaşırtıcı olacaktı. Krişnamurti Tanrı'dan söz ederken 'sen isen o değildir' der yani, 'sen merkezli bir bakış ve bu bakışta ben'in ayırtdilmiş, tefrik edilmiş bir varlık olarak idraki mevcutsa, O (Tanrı) tezahür etmez' demek istiyor. Muhiddin Arabi de aynı anlamda «...Sen halkın (çokluk veya ayırtdilmiş olan) değil Hakk'a (Allah'ın) gözüyle bakar? san, Hak kendini kendi gözüyle görmüş olur ki, bu birlik halidir' der Görüldüğü gibi Krişnamurti'de parçalanma ve bölünme Muhiddin Arabi de 'Halk' kavramıyla ifade edilmiştir birlik düşüncesi ise korunmuştur. Eğer bir sınıflandırma yapıp, Krişnamurtiyi bir yerlere yerleştirmek gerekseydi, en uygun yer olarak onu, klâsik mistik felsefelerin yanına koyacaktık. Tekniğinin farklı olduğu şeklinde bir itiraz gelebilir, fakat zaten her mistik okulun metodunda bu kadar farklılık vardır ve beklenen bir şeydir. Genel olarak metot sınıflandırmasında ise onu şimdiki grupların içine koyacaktık. 1970-80 lerde çok moda olan şimdiki grupların çoğu, mistik okullar olmakla beraber, çağdaş psikoloji içine iyice nüfuz etmiş olduğundan şimdiki gruplar içinde spiritüel olmayan çizgiler de söz konusudur. Temel olarak bütün gruplar Doğu'dan etkilenmişlerdir. İncelemelerimiz, pratik amaçlar için mistik olmayan grupların daha pragmatik ve pratik teknikler geliştirdiklerini ve bu konuda büyüme (tekamül) merkezli bir anlayışa sahip olduklarını gösteriyor. Krişnamurti ise, tekamül anlayışına, kişinin kendini keşfetmesine, yavaş yavaş terakki etmesi anlayışına karşıdır.

Rüyalar konusunda da, modern psikolojiyle tamamen aynı düşüncelere sahip olmasına karşılık, rüyaların değerlendirilmesine, yorumlanmasına karşıdır. Ne de olsa buna teşebbüs eden kişi yorum yapan ve yapılan olarak ikiye bölünmüş olacaktır. Aydınlanma birden ortaya çıkacağına göre, bunları zaman kaybetmiş gibi düşünür. Öteki şimdici çizgiler, bu kadar şimdi şövenizmi yapmadıkları için, daha verimli sonuçlar elde edebilecek potansiyele sahiptirler. Krişnamurti aklı kara arasındaki gri tonlarla ilgilenmez. Eğer öyle olsaydı zaten öteki şimdici gruplardan ayırdedilebilir bir gerçeği de bulunmayacaktı.

Bütün bunların iki zayıf noktası olduğu görülüyor.

1 — Metodolojik zayıflık veya yetersizlik, Bu genel olarak, bütün şimdici grupların eleştirisiyle ilgilidir. Zihni boşaltma olarak 'şimdi' konsantrasyonu, nefsanî zaafı veya kompleksleri özel olarak tek tek ele almadığı için, çok düşük bir verim getirecektir. Bu az verimli çalışmanın etki gücünü artırmak için birçok 'şimdi okulu'nda ek teknikler uygulanmaya alınmıştır. Rüyaların yorumlanması (Gestalt) kendini analiz vs. Bu çalışmalar yapılsa dahi idareci plan fikri ortaya konmadığından büyüme süreci kişinin kendi bilgileri ile ve direktifiyle yürütülmektedir.

2 — Olaylara, sırf görülecek, algılanacak şeyler olarak, mekanik bir bakış anlayışı. Oysa hadisat tekâmül açısından varlığın ihtiyaç duyduğu enformasyonları taşır. Krişnamurti, aslında görmeyi ve hissetmeyi tavsiye ederken gerçek anlamıyla görememeyi, anlamayı tavsiye etmiş oluyor. Bu, bilginin olmayışından kaynaklanıyor.

Şimdi Suzuki'yi dinleyelim :

«...Bu günlük bilinç, kişinin yorulunca uyuması, acıkınca yemesinden başka birşey değildir. Bizler birşey düşünür, teemmül eder ve kavramlar teşkil edersek, ezeli bilinçsiz olan kaybolur ve bir düşünce ortaya çıkar. Bu takdirde (Lütfen sayfayı çeviriniz)

tirde, yemek yersek, artık yemiş olmayız, uyursak uyumuş sayılmayız. İnsan düşünen bir varlıktır ama o büyük eserlerini, önceden hesaplamazsa ve düşünmezse meydana getirir. Çocukluk uzun yıllar temrin edildikten sonra kendini unutma sanatında yeniden ele geçirilmelidir. Eğer buna erişilirse, insan düşünür, yine de düşünmez, o gökten inen yağmur gibi düşünür; denizin dalgaları gibi düşünür; yumuşak bahar yeli altında fışkıran yapraklar gibi düşünür; gerçekte o kendisi yağmurdur, denizdir, yeşilliktir...»

Zen Budist manastırlarında, bu metot, baştan öğrenciye öğretilmeye çalışılır. Fakat 'şimdi'nin gerçek anlamda elde edilmesi zaten ve koana sürekli murakabe ile birden ortaya çıkacak satori ile çok sonraları elde edilir veya hiç elde edilemez. Herrigel der ki, «Zen Budist müritleri için özel manevi disiplin, görüş gücünün artırılması ve durulmasıyla başlar. İlk, şimdiki zamanda olanı, tüm duyuşsal zenginliği içinde kavraya, bilmesi ve sürekli olarak sınımsız tutabilmesi istenir ve bu benimseninceye kadar sürdürülür; eğer buna alışılırsa, görüleni aynı zamanda içten kavramak, ona nüfuz etmek ve onu, tıpkı bir sanatçının birkaç çizgiyle, öz varlığını yoğunlaştırarak görmesi ve çizmesi yeteneğine yükseltilir...»

Fakat Herrigel'in hakikat dediği, kesinlikle bu değildir ve bu ancak tam bir nefsaniyeti yenmiş, çok sıkı bir disiplin ve başka temrinlerden sonra ortaya çıkabilecek ve hatta çıkamayabilecek bir şeydir. Krişnamurti de, Herrigel gibi aydınlanmanın birden ortaya çıktığı görüşündedir. Bu noktanın Zen Budizmi ve Krişnamurti'de merkezi bir tema olduğunu görüyoruz. Aydınlanmış bakışla ortaya çıkan yeni görüşün mahiyetini Herrigel şöyle tasvir ediyor:

«... Nesnelere, böylece kökenden, onların varlıklarından yola çıkılarak görülür ve aynı zamanda anlaşılır; alışılmış gözlerin bakış alanında asla ortaya çık-

mayan bir ilişki için, adeta saydamlaşmışlardır... Temellerinde ne derece giz dolusalar, kendilerini o derecede açık seçik sunarlar. Son sorular muvacehesinde ne ölçüde suskunsalar, o derecede az bir ölçüde kendilerini gizlerler... Biri benzetiyse, ne demek istendiği tarzda kavranırlar...»

Bu düşüncelerde aynı 'birlik' fikrinin vurgulandığını görüyoruz: Kişinin evrenle bütünleşmesi, benlik duygusunun kaybolması veya benin saydamlaşması. Kullanılan kelimeler bile çoğu zaman aynıdır. Aynı bir ruh hali anlatılmak istendiğine göre, bunda şaşılacak bir şey yoktur. Hepsinde nefsin egemenliğinden kurtulma, sıkı bir disiplin, ortak motifleri oluşturuyor. Hangi yönden bakılırsa bakılsın, bütün bunlarda yeni bir şey yok. Bunlar, bu dünya okulunda elde edilebilecek en yüksek şuur açıklığına tekabül etmekle birlikte, metod olarak bu amacın elde edilmesi için yetersiz oldukları veya en iyisi olmadıkları kolayca gösterilebilir. Hiç bir tekâmül programı, yönetici mekanizmanın tesbit ettiği yol ve çizgiden daha mükemmel olamayacağından ve gelişimimiz için, bu hedefe bizi götüren ruhsal inkişafımız için, gerekli olan enformasyonları ve hareket tarzımızla ilgili tavsiyeleri, idareci plânlardan öğrenebilme imkan ve şartları; bilgi birikimi olarak elimizde bulduğundan, bütün bu yukarıda saydığımız yollar, artık hükmünü kaybetmiş tatbiki şekilleri olarak değerlendirilebilir. En basitinden bu yollar ve okullar, bu hedefe giden kendi metodlarının, olabilecekler arasında en mükemmel olduğunu, ispat edebilecek objektif bir kanıtla ve tutarlılığa sahip değildirler.

Sadıklar Planından çıkardığımız aşağıdaki paragraf Krişnamurti'nin düşüncelerini tamamen özetliyor. Sanki sırf böyle bir düşünceyi hem doğrulamak hem de teknik yönünü düzeltmek için verilmiş:

«... Kişinin objeye verdiği değer, kendisi kadar olup, obje kadar değildir... Varlık saf bir şuur ile, eşya ile kendisi

arasında saf bir alaka kurmak mecburiyetindedir. Yani eşyanın hakiki mahiyeti, kalitesi ve niteliği hakkında açık bilgiye sahip olmalıdır. Adeta irade bir yana itilip doğrudan bir alışveriş, kenilğinden bir muhavere, bir intibak, bir doğrudan nüfuz lazımdır. Halbuki insan, eşyanın asli zâtı ile hiç bir zaman direkt bir temasta bulunamıyor. Eşyanın asli zâtı, onun gerçek mahiyetidir, maddeye nüfuz demektir. İşte bu nüfuza engel olan ve irade ile gizli veya aşkar sıkı bağları bulunan tahayyülünüz, eşya hakkında hükümler verir, halbuki bu yanıltıcıdır. Varlık bu bilgiyi ancak uzun tecrübelerin sonunda hak edeceği bir iliyakat karşılığı, konisinin mihrakından alır. Çünkü her ne yaparsa yapsın, gerçek mahiyet hakkında bilgisi daima nakısdır...>

SONUÇ

Krişnamurti'yi incelediğimiz bu yazıda aşağıdaki sonuçları tespit edebiliriz:

1 — Klâsik mistik gruplar kategorisi içinde ele alınabilecek olan Krişnamurti, teknik olarak, sürekli şimdiki pratikleri yapmayı ve toplumun ve kendimi-

zin sürekli beslediği nefsanîyetin ege-menliğinden kurtulmayı tavsiye ediyor. Bu anlamda, sınıflandırmada, Klâsik Spiritüalizm ve şimdiki ekollerin kesim noktasında bulunuyor.

2 — Aydınlanmanın temel konusu olması gereken, kurtuluşa giden yol için, optimum çözüm (veya alternatifi olmayan en mükemmel yol) probleminde diğer spiritüel gruplar gibi bir çözüm getiremiyor.

3 — Kişinin yavaş yavaş gelişmesinin mümkün olduğunu kabul etmesine rağmen, buna karşı çıkarak, yalnızca aydınlanma konusuyla ilgilenip, üstünlüğünü diğer şimdiki gruplara kaptırıyor.

Referanslar

1 — Gestalt Therapy; Perls, Goodman, Pelican Books, 1951.

2 — Penguin Krişnamurti Reader, London 1971.

3 — The Second Penguin Krişnamurti Reader, London 1972.

4 — Beginning of Learnings, Krişnamurti, Penguin Books, London, 1975.

5 — Impossible Question Krişnamurti, Penguin Books, London, 1972.

6 — Zen Budizm Yolu, Herrigel Eugen, Ruh ve Madde Yay. İst. 1973.

ÇOCUK VE DAYAK

Uygar bir Avrupa ülkesinde, her yıl on bin çocuk aileleri tarafından dövülüyor. Dayak atılma sonucu 600 çocuk sürekli sakat kalmaktadır. İşin ilginç yanı, dayak atılan çocukların üçte iki oranı, üşyaşından aşağı çocuklar.

Herhalde, 'dayak cennetten çıkmadır' sözünü fazlaca benimsemiş bir toplum ya da cennete düşkünler topluluğu da denilebilir.

Öz aileleri tarafından, binlerce çocuğun dövülmesi, sakat bırakılması ve üstelik bu çocukların büyük çoğunluğunun üç yaş grubunda olması, içinde buldukları uygarlığın niteliğini de göz önüne sermektedir.

Geleceğin daha iyi olması, çocukların geleceğe dönük yetiştirilmelerine bağlıdır. Fakat çocuğun daha iyi yetiştirilmesi, bilgi, fedakârlık, sabır, anlayış, kendini bilme işidir.

Hintli GURU ANA'nın dedikleri

Sade bilmenin faydası nedir? Sana söylüyorum. Harekete geç ve varol, zira Allah seni bu beşeri bedene bu gaye için soktu.

Bilgilerin ötesine geçtiğimizde Bilgi oluruz. Mantık yardımcımızdır, mantık maniamızdır.

Ruhunuzu takip edin, fikirlerinizi değil, zira ruhunuz Hakikatlere cevap verir, halbuki fikirleriniz görüşlere aldanır.

Zaafalarını ve yanlış hareketlerini kabul edip, onlardan kaçınan bir kimse hürriyete doğru yol almaktadır.

En karanlık geceler en büyük safakları hazırlar.

— Güneş Şuaları —

Ve bu ilâhî gülüşlü Güneş her şeyin merkezindedir; her şeyin hakiki çehresidir. Bunu anlamalı, görmeli, hissetmeli ve yaşamalıyız.

Hiçbir talep ve ısrarın kendini - bahsetme ve feda etme yolundaki saffetinizi kirletmesine müsaade etmeyin.

Saadete, bedeni arzuların değil, ruhun tatmin olması neticesinde kavuşulur.

Daha az, ekseri, daha çoktan daha büyüktür.

İmanınız, samimiyetiniz ve teslimiyetiniz ne kadar tamsa Allah'ın inayeti ve himayesi de o derece sizin olur.

Bencillik ruhu öldürür; onu yok ediniz. Ancak başkalarına yardım ederken onların ruhlarını öldürmemeye gayret ediniz.

Bütün dinler tek bir Hakikat'e yaklaşma yollarıdır.

Hizmet aşkı ve çalışmalarla ruhî tekâmül sevinci, verici bir şahsın en tatminkâr mükâfatıdır.

Daima Allah'ın huzurunda imişçesine yaşamaya çalışın.

Bırak ilâhî huzur tâ iç âlemine kadar girsin ve hayatına yeni bir istikamet kazandırsın.

Ötemizdeki âlemler geniş ve hayranlık tevliht edicidir, ancak içimizdeki âlemler çok daha vâsî ve hayret vericidir.

Karşılaştığımız zorlukların bir çoğu hareketlerimizi kontrol edeme memiz ve başkalarının hareketlerine gösterdiğimiz reaksiyonları frenleyemediğimizden neşet eder.

Ferdî hareket ve zaaflarımıza uygun olarak kendimizi daima takip edeceğimiz sıkı bir disiplin tatbik etmek mecburiyetindeyiz; meselâ, hiçbir zaman münakaşa etmemeliyiz, tatsız bir harekete aynı şekilde mukabele etmemeliyiz. Pek tabii ki, kendimizi kontrol etmeyi bilmezsek bu alışkanlığı elde etmemiz zordur.

Başkaları ile huzur içinde yaşayabilmek için nefsimizi kontrol şarttır.

Aura ve Ötesi

Saffettin Pınar

Parapsikoloji, Spiritualizm gibi bilim dalları insan bedeninden çevreye yayılan renkli bir ışımının tanımlanmasını yapmaktadır. A U R A denilen bu renk ışması seyyaldır. Özellikle baş ve omuzlardan çıkmaktadır.

Gözlemciler bu ışımının genellikle gökkuşağı renklerinden oluştuğunu öne sürerler. Şunu da hemen belirtelim ki Aura ışması herkes tarafından görülmemektedir. A u r a'yı ancak bazı görüşü medyumlar farketmektedir.

Asıl mesele A U R A'nın psişik ve fizyolojik kaynağıdır. Bu kaynak insandaki ruh dediğimiz ölümsüz cevherdir.

A U R A'nın görünümü her ne kadar renkli bir ışımaya ise de, bağlantı ve ilişkisi psikolojiktir. Dikkat edilecek olursa evrendeki bütün maddelerin renkleri vardır. Maddeye yansıyan bu renklerin aslı nedir? Bence renkler, madde ve manâ yapısı arasındaki bir ilişkinin dışı vuran belirtileridir. Öyle sanıyorum ki A U R A ve renkler konusu çok önemli bilimsel araştırmalara ışık tutacak bir ilişkidir. Burada bir konuya değinmek istiyorum. Gözlemler, çağdaş bilimin araştırma metodunun deneyler ve tekrarlar gibi en önemli ilkelerinden biridir. Fakat neyin gözlemi olacaktır bu? Günümüzdeki pozitif bilimlerin gözlem anlayışı tamamen dışı dönüktür. Bir başka deyişle, objektiftir. Maddeye ilişkindir. Bu açıdan çağdaş bilimin gözlemi çok sınırlı kalmıştır. Yeni gelişen spirittüalizm, parapsikoloji, metapsizizm diye anılan bilim dallarındaki gözlem kavramını kapsayamamıştır. Pozitif bilimlerdeki metotların bu yetersizliği deneyler ve tekrarlar için de söylenebilir.

A U R A'nın evren bilimi açısından niteliği bu araştırmaların ışığında anla-

şılır. Unutmayalım ki evrenin mahiyeti hakkındaki bilginin yetersiz kalması da sınırlı ve dar bir objektiflik anlayışından doğmaktadır.

Bilimde önemli olan objektiflik, sübjektiflik değil gerçeği bulmaktır. AURA'nın maddî yapısı yani fizyolojik niceliği, psişik kaynağı ile bağlantılı olarak gözlemlendiği zaman yeni ve ayrıntılı bilgilere sahip olacağız.

Maddenin yoğunluk derecesi azaldıkça görünme sınırı aşılmış oluyor. A U R A'yı bu açıdan gözlemlerle inceleme alanına alırsak onun görülen ve görülmeyen nitelik ve niceliği arasındaki ilişkinin ilkelerine değinmiş oluruz. Başka bir anlatıyla bu çözüm, Auranın hayat yapısı içindeki ruh ve madde ilişkisini belirtir.

Çağımızda bilim, bağınazlığa düşmeyen daha geniş ve sürekliliği olduğu kadar çok yönlü gözlemlere, deneylere, tekrarlara gerek duyulan bir dönüm noktasında bulunuyor. Aura'nın ötesinde evrensel madde ve ruh yasaları dile gelmektedir. Size bir örnek vermek için uzayın sonsuz, canlı ve anlamlı bir bütün olan yapısını hatırlatayım. Bence evrendeki temel güçlerin belirtisinde madde ve renk bağlantısı ilginç ve önemli bir simge sayılabilir. Çağdaş bilim evrende (Genişleme-Büzülme) olarak yorumladığı olguyu madde ve manâ açısından değerlendirmekle yaratılış konusuna bir çıkmaza gireriz. Bu daralma ve büyümenin nitelik ve niceliği cevapsız kalmıştır. Evrenin milyarlarca yıl öncesinde bir patlama sonunda var olduğunu öne süren bilginler nasıl olupta böyle bir patlamadan evrensel ve sonsuz bir denge ve düzen meydana geldiğini açıklayamamışlardır. Gerçekte ne genişleyen ne de daralan bir evren yoktur. Sonsuzluk ve önsüzlük vardır. Evrensel genişleme konusunda galaksilerin dünyamızdan uzaklaşmalarına ilişkin gözlemler yorumlanırken önsüzlük sonsuzluk kavramlarının anlaşılmasından doğan bir yanılgıya düşmüştür.

Anneanneninin Ruhu Ninni Söylüyor

■ Alan E. Moyer

Evde bulunan eşim, yedi yaşındaki kızım ve 20 aylık oğlum Ryan'dan başka, özellikle son zamanlarda bir beşinci şahsın varlığını hisseder olmuştuk. Oğlum büyüdükçe bu beşinci şahsın varlığını hisseder olmuştuk. Oğlum büyüdükçe bu beşinci şahsın varlığı hem kuvvetleniyordu, hem de ona alışıyorduk. Onun eşim bebekten ölen annesi Bertha Kaufman'ın 'ruhu' olduğuna inanır olmuştuk iyiden iyiye...

Bu varlık mevcudiyetini çeşitli yollarla belli ediyordu. Şöyle ki, bunların en belirginini, Ryan'ın kar. yolasının bulunduğu bebek odasından zaman zaman gelen ninni sesleri. Bu ninni sesleri genellikle, dişleri yeni çıkmakta olduğu zamanlarda, bebeğin huysuzlandığı zamanlara rastlardı. Huysuzlandığı zamanlarda ne zaman odasına gitsek bu ninni seslerini işitirdik. Ryan ne zaman ağlasa, eğer odasından ninni sesi geliyorsa; ağlamasının bir iki dakikaya kadar duracağını bilirdik ve gerçektense de bu çoğunlukla böyle olurdu. Bu durumdan memnun olamamak için bir neden göremiyorduk. Gözlerimizle göremiyor olsak da, bebeğimizin basbayağı bir bakıcısı

vardı ve bundan ne bebek ne de herhangi birimiz hiçbir zarar görmemiştik.

Tüm bunların yanısıra belkide en inanılmayacak olay 1984 Mart'ının bir Cumartesi günü olmuştu. O günü Kuzey.Orta Pensilvanya'daki annemlerin evinde geçirmiş, akşam karanlığında arabayla eve dönüyorduk. Geç olduğu için, bir an önce eve varmak istiyordum. Ama gaz pedalındaki ayağım her zamankine nazaran belirgin bir şekilde ağırdı. Harrisburg ve Lancaster arasındaki yolda (Route 283) saatte 65 mille gidiyorduk. Önümüzdeki hafif bir rampada bir kamyonu sollamak için gaz pedalına bastım ama araba banamışın bile demedi. Biraz daha bastım, hız göstergesi aksine saatte 50 mile düştü.

Hayret içinde bunun nasıl olabileceğini düşünürken bir iki mil kadar ileride yolun kenarına park etmiş bir polis arabası geçtik. Çeyrek mil kadar ileride bir polis arabası daha... Çok geçmeden üçüncü trafik polisini de geçtikten sonra, anneannemizin yine iş başında olduğunu ve bu sefer beni 9500 Dolar cezadan kurtardığını anladım.

(FATE'den)

«UZAK, AMA YAKIN..»

■ Shirley Napoli

Anneannemi annem kadar severdim. 19 Ağustos 1970'de 63 yaşında öldüğü zaman, ben 15 yaşındaydım. Ölüm haberi beni perişan etmişti. Ölümü devamlı olarak gözümün önünden gitmiyordu.

Anneannemin ölümünden bir kaç ay sonra, karanlık bir gecede, kayın validem beni arabasıyla Roma, Ohio'nun caddelerinden eve götürüyordu ve yolumuz anneannemin sağlığındayken yaşadığı evinin önünden geçerken orada anneannemi caddenin ortasında dikilirken gördüm. Üzerindeki elbiselerine varana kadar tıpatıp anneanneme benziyordu. Kayın valideme gösterene kadar gözden kayboldu. Ağzımı bile açmadım.

İki yıl sonra 1972 Kasım'ında anneannemi rüyamda gördüm. Bana ölmediğini ve daimâ benimle birlikte olacağını söyledi. Birden uyanırken, aynı zamanda da yorganın başka biri tarafından kıpırdatıldığını hissettim. Evet yanlışlamıştım. Yatağımın yanından ayrılan anneannemin karpıya doğru gittiğini ve eşikte kaybolduğunu gördüm. O zamana kadar onun öldüğünü bir türlü kabul edemiyordum ama o andan sonra ölmüş olduğu gerçeğini kabul etmekten başka yapacak bir şey kalmamıştı.

■ Evelyn Thor

Calument City, III.'deki yeni evimize taşındığımız zaman (Mayıs 1976), kedimiz Shelly ısrarla tavan arasındaki küçük odada oturmak isterdi. Ne zaman oranın kapısı açıl- sa, hoplaya zıplaya i- çeri girer ve bizden önce- kilerin orada kalmış bulu- nan öteberisi üzerinde u- zanıp uyuklardı. Ashında orasını da tüm evle birlik- te temizlemiş olmamız ge- gerekirdi ama bir türlü eli- miz deyipte temizleyeme- dik.

Bir gece Shelly her za- manki vaktinde tavan o- dasındaki köşesinden aşağı inmeyince, meraklana- rak el fenerimle yukarı çıktım. Baktığımda, ora- da üst üste konmuş eski çekmecelerin üzerinde, hâ- linden belli ki, rahat şe- kilde oturuyordu. Aynı zamanda da gözleri fal- taşı gibi açık olduğu hal- de yan tarafta bir şeye bakıyordu. Neye bakmak- ta olduğunu merak ede- rek, biraz daha yaklaştım. O zaman gördük ki yaşlı bir kadın kutulardan birinin içinde birşeyler karıştırıp duru-

Tavan Arasındaki Misafir

yordu. Çıplak kollarının derisi, (sanki yakın zama- na kadar çok şişmanmış da bir iki gün içinde bir- den zayıflayvermiş gibi) sarkık sarkıktı. Gri uzun saçı bir topuz hâlinde başın arkasında toplan- mış, derisi buruş buruş o- lan yüzünde hiç bir an- lam yoktu. Üzerinde keten bir elbise, önünde de bir önlük vardı. Fakat benim orada bulunduğumdan ha- bersiz ya da ilgisiz görü- nüyordu.

Soluksuz olarak bu ay- rıntıları aldıktan sonra, âdetâ uçarcasına, basa- maları ikişer üçer atlaya rak aşağı indim, televiz- yon izlemekte olan an- nemlerin yanına zor at- tım kendimi. Gördükleri- mi kısaca anlattıktan son- ra, hep birlikte yukarı çık- tık. Kedi bizi tavan ara- sındaki odanın girişinde karşıladı ama yabancı ka- dın ortalarda yoktu. Ne-

reden girmiş ya da çıkmış olabileceğini anlamak için etrafı araştırdık ama bir- şey bulamadık. Herşey es- kiden beri bildiğimiz gibi yerli yerinde duruyordu.

Oldukça zor olmasına rağmen ertesi gün ilk işi- miz hep birlikte orayı kö- şe bucak temizlemek ol- muştur. O günün akşamı Shelly yine kapıdaydı ve açmamızı bekliyordu. Aç- tık. İçeri girdi fakat içeri- si tertemiz ve bomboştu. Bir hafta boyunca orada yatı ve o haftanın sonun- da öldü. Öldüğü zaman 13 yaşındaydı .

O gün bu gün hiç biri- miz tavan arasındaki o o- dacığa gidip bakmaya ca- sâret edemedik, orada kimse- nin bulunmadığı- dan emin olduğumuz hal- de... İsterseniz, 'emin' de- meyelim de, 'tahmin etti- ğimiz halde' diyelim...

(FATE'den)

Geçmişini Yeniden Yaşadılar

DR. H. WAMBACH

İpnotik Ekminezi'nin Sağladığı Gerçek Deneysel Olaylar

Bu tür bir eseri okuduktan sonra yapacağınız deneylerin değeri artacaktır. Ruhçuluk deneysel bir bilimdir. Değişim dünyasının en ön- deki rehberidir. Bu eseri okuduktan sonra gerçeği daha iyi anlaya- caksınız.

Fiyatı: 700 TL.

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar : 8

Meksefemiz Herşeyi Saklar

— Bu dünyadan götüreceğimiz tek şeyin 'iyilik' olduğu söylenir. Fakat; neyin iyilik, neyin kötülük olduğunu tefrik edebilmek o kadar güç ki, «kaş yapayım derken, göz çıkarmak» da mevcut iyiliklerimizin içinde!..

Bu durumda, iyiliğin ölçüsü ne olmak gerekir? Örneğin, beş ilkenin de (doğruluk, iyilik, bilgi, çalışmak, sevgi beşlisinin de) biri iyiliktir.

Halbuki görelî (izâfi) kavramlar içerisinde yaşıyoruz...

Beynimiz de çürüyüp toprak olduğuna göre, öldüğümüzde elimizde kalan nedir yahut nelerdir?

— Sözüme, Kur'an'dan bazı âyetleri aktararak başlayalım:

«..... O, bilen bir kavim için âyetleri tafsil eder (Yûnus 10/5.)».

«..... Biz, dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde, hakkıyla bilen kimse vardır (Yûsuf 12/76.)».

«Bir de ilme nâil olanlar, bu Kur'an'ın, Rabbin tarafından gelen bir hak olduğunu bilip, ona iman edecekler, kalpleri de ona bağlanacak; muhakkak ki Allah, mü'minleri doğru yola götürecektir (Hac 22/54.)».

«Biz misalleri Kur'an'da halk için getiriyoruz. Onda olana ancak âlim olanlar akıl erdirirler (Ankebût 29/43.)».

«..... Allah'tan, kulları içinde yalnız âlimler korkarlar..... (Fâtır 35/28.)».

«..... Bu dünyada iyilik edenler için âhirette iyi mükâfat vardır... Musibete katlananlara, yalnız onlara sayısız mükâfat verilir (Zümer 39/10.)».

Her davranışımız, her düşüncemiz, her hareketimiz —farkında olalım, olmayalım— meksefemize kaydolunur (Geçen bir yazımızda, Amel Defterini açıklarken, buna değinmiştik.— Ruh ve Madde Dergisi Sayı 298, sayfa 22.)... Hatta çevremizde olup bitenler de!..

«O, bilen bir kavim için âyetleri tafsil eder.» Kur'an sözleri üzerinde biraz duralım:

Bilen bir topluluk için âyetlerin, ayrıntılarıyla açıklanması ne demektir?

Meksefemizde bilgiler (her şey), iki türlü kaydolunur:

Birincisi, hiçbir tasnife tâbi tutulmadan kaydolunanlar...

İkincisi, tasnife tâbi tutulmuşlar...

Meksefemizi, kabaca büyük bir kitaplığa benzetebiliriz...

Tasnife uğramayanlar, bu kitaplığa rastgele yığılan kitaplar gibidir. Aranıldığında bulunması imkânsız bir kitap misâli...

Tasnif edilenlerse, ilgili bölümlere yerleştirilen ve aranıldığında hemencecik, kolayca bulunan, yararlanılmaya hazır kitaplar gibidir...

«Bilen bir topluluk», edindiği bilgileri, meksefesinde tasnife tâbi tutabilmiş bir topluluk demektir. Yani öğrendiklerinin, yaptıklarının idrâkine varmış, şuuruna girmiş bir topluluk...

Bu idrâkli, bu şuurlu topluluğun birbirlerine bilgi aktarımı da kolaylaşmıştır. Tıpkı yerli yerinde duran kitapların, kitaptan hemen bulunarak ihtiyaç, istek sahibine sunulması gibi!..

Bu da iki türlü olur:

İdrâkli, şuurlu bir topluluk, kargaşadan uzak, ne için yaşadığını bilen bir topluluk olacağına göre; birbirlerine bildiklerini, her gün, her an aktarma çabası içinde bulunacaklardır...

Bu beyinsel alış-verişin ötesinde, akaşalar (meksefeler) arasında da bir bağ kurulacaktır ki, bu irtibat, ancak bedenliler arasında değil; uzanabildiği kadar yükseklerdeki bedensizlerle de mümkün olacaktır...

Düşünce enerjisinin sağlatabildiğince açtığı antenlerimizin uzantılarına, bilmediğimiz âyetlerin bütün ayrıntıları takılacaktır!...

Şimdilik bu kısa yorumla yetinelim.

«Biz, dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde, hakkıyla bilen bir kimse vardır.»

Buradaki «dilediğimiz» sözü, «canım isterse, keyfim isterse» anlamında değildir elbet... Her şeyden önce, bir hak edişin ifadesi gizlidir bu sözde. «Biz» diye kendini belli eden Ruhsal Gözetici, bizler gibi eksiklikler, aksaklıklar —mâlûliyetler— içerisinde olamaz. Öyleyse, adâletle hükmetmek, O'nun şiarıdır...

Bir kimsenin derecesinin yükseltilmesi, bulunduğu realiteden bir üst realiteye çekilmesi, geçirilmesidir. Kişi, bulunduğu realiteyi hazmetmişse, bir üst realiteye yükselmeye hak kazanmış demektir. Artık bu kişinin önüne, yeni realitesine uygun olaylar çıkarılacak demektir bu. Yani kişi, bir sınıfı daha atlamış; daha üst bir sınıfa devam eder olmuştur... Dünya Okulunun sınıfları, bir merdiven gibi birbirine dayalı olarak da pek çoktur... Dikey yükselemeyenler için yan, tâli sınıflar olarak da pek çoktur..

Kişi, ilim sahibi olmaya başlayınca (buradaki ilim, ilmiyle karışıklık çukurlar açanların ilmi değil; yürüdüğü yolun her yanına parlak ışıklar saçarak, gerçek kurtuluşun yolunu gösterenlerin ilmidir...), bir bedensiz rehber dost, onun en büyük yardımcısı, yoluna ışık tutucusu da olur... Bu beden-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

siz dost, hiyerarşik düzene bağlı, yüce bir varlıktır...

Şimdi, şu kısa açıklamadan sonra, bu açıklamaya uygun olarak âyeti, bize göre Türkçeye çevirmiş olalım:

«Dünyada bulunuş amacını bilmeye başlayan kulumuzun mertebesini, bu bilişe uygun olarak, derece derece yükseltiriz. Çünkü o, bizimle irtibat kurabilecek kadar ilim sahibi olmuştur.»

Tabii bu âyeti, en alt seviyeden de yorumlamak mümkün...

Bir de ilme, nâil olanlar, bu Kur'an'ın, Rabbin tarafından gelen bir hak olduğunu bilip, ona iman edecekler, kalpleri de ona bağlanacak; muhakkak ki Allah, mü'minleri doğru yola götürecek.»

Buradaki ilim de bellidir: Bu, öylesine bir ilimdir ki, Kur'an'ın, Rabbi tarafından, bir hak edişin sonunda indirildiğini bilmiş imanına götürür kişiyi... Ve uykusundan uyanıp, O'na, ruhuyla nüfuz etmeye çalışır...

İşte; mü'minin târifi de bu sözler içerisinde mevcut: Doğru yolun ne olduğunu göremeyeni doğru yola sürüklemek olmaz. Çünkü maksat, insanın otomatizmadan çıkarılmasıdır... Öyleyse mü'min, doğru yolun ne olduğunu görmeye başlamış kişi demektir: Rabbinin bilen; Rabbi'nin indirdiği Kur'an'ı bilen Âlemlerin Rabbi Allah'ını bilen;

«Biz misalleri Kur'an'da halk için getiriyoruz. Onda olana ancak âlim olanlar akıl erdirirler.»

Ancak âlim kişilerin anlayabileceği konuları, halka da anlatabilmek için misaller (örnekler) veriliyor...

Peki; bu kitap, yalnız âlimler akıl erdirsinler diye mi indirildi?!

Evet; âlim olamayacak kadar bu ilme sahip bulunmayanlar, bu Kitabı, anlayamayacaklar!..

Peki; bu adâletsizlik değil mi?!

Adâletsizlik değil: Çünkü o âlim kişi, ilim sahibi olabilecek bir seviye kazanabilmek için, kim bilir kaç enkarnasyon yaşadı?! Vaktiyle mekşefesinde birikimler oluşturmuş olsaydı; bizler gibi yine câhil gelip câhil gidecekti... Ve yolunu, uzattıkça uzatmış olacaktı...

Reenkarnasyon, bize göre pek çok adâletsizliklerin telâfisi için mevcuttur...

«Allah'tan, kulları içinde yalnız âlimler korkarlar.»

Buradaki korku, ne olduğunu bilmediği bir kimse, bir nesne korkusu değildir. Artık o kişi, ilim sahibi olarak Tanrısını, kudretlerini, kendine düşen maksadını bilebilen gerçek bir kuldür. Kulluk yapamamanın korkusunu taşımaktadır ancak... Yani O'na, kulluk hizmetinde kusur etmenin korkusunu da — O Tanrısal kudretleri idrak ettikçe — birlikte yaşamaktadır...

«Bu dünyada iyilik edenler için âhirette iyi mükâfat vardır. Musibete katlananlara, yalnız onlara sayısız mükâfat verilir.»

(Devam edecek)

TANRI ANLAYIŞI

Erol KONYALIOĞLU — Cezmi AKSOYLU

Spiritüalizmin her türlü dünyasal felsefe ve doktrinlere; bütün göksel öğretilere, yani dinlere ve çeşitli inançlara göre rüçhaniyeti, hem yersel, hem de göksel kaynaklardan aynı zamanda yararlanmasıdır. Ruhçuluk, hem insan kafasının ürünü olan felsefeleri, hem de ilâhi kökene sahip dinleri kapsamına alır ve bu kapsayış, üstün ruhsal varlıklardan ve plânlardan alınmış ve alınmakta olan tebliğlerle daha da genişlemektedir.

Öyleyse şu noktayı büyük bir güvenle söyleyebiliriz ki, Tanrı anlayışını, idrakimiz ölçüsünde en saf haliyle, doğruya en yakın şekliyle spiritüalizmde bulabiliriz. Özellikle Üstad Bedri Ruhselman'ın Allah isimli kitabı ve Sadıkar Plânı Tebligatı bizlere eşsiz bilgiler sunmaktadır.

Varlığın Tanrı anlayışı kendi tekâmül seviyesine bağlıdır ve seviyesi yükseldikçe Tanrı anlayışı da olgunlaşır. Esasen eylemlerimizin kalitesi, sahip olduğumuz şuur açıklığı O'nu ne ölçüde hissettiğimizin işaretidir. Aklına estiği gibi davranan bir insanla, kâmil bir insanın Tanrı anlayışları bir değildir. Karmik telâfileriyle meşgul; gerçek benliğine, zatına yönelme yolunda çok tembelenen dünya insanının büyük çoğunluğu, lâfzen O'nu yüceltse de, derin bir anlayışla O'nu yüceltse de, derin bir anlam haklıdır, çünkü kapalı bir şura sahiptir ve her haliyle sınırlı bir beden içindedir. Ama şu var ki, insan tekâmül ettikçe Tanrı'yı şekil ötesi olarak kavrayışı artar ve O'nunla kıyas edilemeyeceğini, O'na hiçbir zaman ulaşamayacağını kavrar. Biliyoruz ki, yüksek enerjili

bilgiler, insanlığın nefsanîyet denen zırhını deiecek ve tekâmülünü ister istemez hızlandıracaktır. Ama şimdiden büyük bir çaba sarfederek, toplu kıyamdan önce kozamızdan çıkmamız mümkündür.

Gerçekten tarafsız olan bilim adamları evren ahengini gözleyerek, örneğin Einstein gibi, Tanrı'nın evrenle kumar oynamadığını farkederler. O halde, içinde bulunduğumuz kâinatı gözlemleyerek elde edilen bilgilerle, iç dünyamızda bir senteze ulaşmak, bir şuur açıklığına kavuşmak mümkün olabilir.

Tanrı'yı objektif araştırmayla arayan bir insan, objektif bir varlık bulamaz. Çünkü O'nu bir şekil içinde düşünmek ve tasavvur etmek mümkün değildir. «Allah insanı kendi suretinde yaratmıştır.» sözü böyle bir açıdan bakılırsa, tamamen yanlış bir anlam kazanır. Burada söylenmek istenen: Allah'ın insanları tasavvur ettiği, istediği, yani murad ettiği şekilde yarattığıdır. Yani ortada biçimsel bir benzerlik asla yoktur. İnsan, tekâmül ederek O'na benzeyecek de değildir.

Kadir-i Mutlak Allah nezdinde, yaratılmış olanların hepsi eksik ve tekâmüle muhtaçtır. Bu durumda, hiçbir varlık sisteminde, kendiliğinden bir mükemmellik söz konusu değildir. Öyleyse tekâmül eden varlıkların sınırlı olarak güçlenişi ve yücelişinden bahsedebiliriz. Zaten yükselen varlık, değil O olmak, O'nunla kendi arasındaki erişilmezliği daha iyi kavrar. Bu bakımdan Nirvana'ya erişen, aydınlanan, Atman'a kavuşan, Fen'a Fillâh olan insan, asla O'na ulaşmış, O'nda erimiş, O'nda yokolmuş değildir. Ancak bir üst realiteye sıçrayışlar sözkonusudur. Her realitenin bir

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

üstü her zaman vardır ve Mutlak'a hiç bir zaman ulaşamaz.

Yaradan'a asla beşeri sıfatlar veremeyiz. Her türlü sıfat izafidir ve bir karıştı vardır. İnsan sınırlı şuur kapasitesi ile izafidir ve izafi olanın, Mutlak'ı çeşitli sıfatlarla vasıflandırması mümkün değildir. O ancak hissedilir. O'nu kaba kelimelere dökerek anmak, bizim yeterliliğimizden, acizliğimizden ve bilgisizliğimizdendir. Buutlarla sınırlı varlıklar ne kadar tekâmül ederlerse etsinler, O'nu bilemezler. O'nu sıfatlandıramazlar. Gerçi kutsal kitaplarda Allah'ı tanıtan bazı sözlere rastlanır: Örneğin, Semi, Alim, Rahim gibi. Bu sözcükler şüphesiz yanlış değildir ve insanın kudret ve anlayış derecesinin en son sınırını gözönünde tutarak, Allah hakkında O'na birşeyler duyurabilmek amacıyla söylenmiş isimlerdir, sıfatlar değil. Öyleyse O'nu anarken kendimizi büyük bir boşlukta hissetmeye çalışmalıyız. Hayal, şekil tasavvur etmeye başlayınca düşünmeyi kesmek lâzımdır, çünkü o anda zihin yanlış yönlere sapmıştır.

Küllî iradeyi cüzi iradeye nispet etmek, herşeyden önce Allah'ı kula nispet etmek olur. Bu durumun abesliği ise ortadadır. O halde küllî irade Allah'ın iradesi değildir. Belki, insanın ruha ait iradesinin, maddeye ait iradesine olan nispeti sözkonusudur.

Ruhta, kendini Yaratan Güc'e karşı bir duygu ve idrak saklıdır. Ama gizli olan böyle bir idrakin aydınlığa çıkması, insanın kendi öz benliğine, ruhunun derinliklerine dönmesi ve belirli tekâmül merhalelerini aşmasıyla mümkündür. Öyleyse Allah'ı arayan insan, kendi öz varlığını tanımak yolunda bir arzu ve cehit göstermelidir. Nefsaniyeti tanıyarak maddi ihtiraslardan uzaklaşmak, makûl vicdanlı tatbikatlar yapmak insanı saflaştırır ve ilâhî kavramlar belirginleşmeye başlar.

Allah'ı duymak için ruhun sübjektif faaliyeti esastır. Bunun yanında ona yardımcı olmak üzere, objektif ruhi faaliyetler de gerekir. O halde insan yaşa-

mı boyunca dış âlemle olan ilişkilerinden elde edeceği objektif materyali, sübjektif değerlendirmesinde yardımcı olarak kullanmalıdır. Bu bakımdan dış âlemle olan ilişkilerimizi küçümseyemeyiz ve kesemeyiz. Yani, dağlara çıkıp, mağaralarda inzivaya çekilerek tekâmül edilemez. Burada, toplum halinde yaşayışımızın tekâmülümüz açısından ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır.

İnsan'ın Allah'ı duyması, O'na inancı, kendini O'na yakın hissetmesi için hiç bir merasime, formaliteye ve teşkilâta gerek yoktur. Yeter ki, insan makul vicdanlı tatbikatlar yapsın ve O'nu duymayı en içten şekilde istesin.

Bizim Mutlakı kavramamız imkânsızdır. O'nu hiçbir nesne ile mukayese edemeyiz, nisbet ve kıyaslamalara gidemeyiz. O'nun için hiçbir kıymet takdir edemeyiz. Böyle bir düşüncenin gittikçe şuur kazanması, bizi Allah'a doğru yönelme ve yücelme yolunda güçlendirecektir. Sıfatsız Mutlak, hiçbir şeyle benzerlik ve zıddiyet kabul etmez. Mutlak, noksanlık ve tamlik kavramlarından münezzehtir. Mutlak'a hiçbir şey tesir etmez ve Mutlak değişmez.

6 — RUHSAL İDARE MEKANİZMASI (RİM)

Görülüyor ki, Kaadir-i Mutlak Yaradan ile varlıklarının arasında havsala dışı bir izolasyon vardır. O yaratıkları ile doğrudan temas halinde değildir. Ama, yasaları ve bu yasalar çerçevesinde O'na hizmet eden bir Ruhsal İdare Mekanizması vardır. Bu anlayış, Türkiye'deki spiritüalizmin ürünüdür. Dünyanın hiçbir yerinde bu kavram böylesine açıklıkla bilinmemektedir. Esasen RİM bir kavram değil, ilâhî İrade Yasalarının icabı olan bir gerçektir.

RİM, her devirde çeşitli sembollerle, değişik şekillerde çok muğlak bir şekilde ifade edilmiştir. RİM anlayışı, mitolojik ve efsanevi varlıklar şeklinde, o devrin insanların seviyesine uygun şekilde verilmiştir. Tevrat, İncil ve Kur'an'da RİM hakkında, bilgiler vardır. RİM'in İncil ve Kur'an'daki sembolik iş-

mi «Rab» şeklinde geçer. Rab sözcüğü, yetiştiren, öğreten, gözeten anlamına gelir. Hiçbir zaman Yaradan demek değildir. Âlemlerin Rabbi olanla âlemleri Yaratan arasında çok büyük fark vardır. Yaratma ile yaratılmış olanların ufacak bir kısmını yönetmek farklı şeylerdir. Yaradan'ın Mutlaklığı karşısında RİM bellidir. Yaradan ile yöneticileri birbirinden ayırmamız gerekir. Hemen hemen her plânet böyle bir idareci müesseseye bağlıdır ve o müesseselerin bir çoğu da gene bir araya gelerek başka bir müesseseye bağlıdır. Bu piramitleşme ilelebet, sonsuza kadar devam eder, gider.

RİM maddi ve ruhi âlemleri ilâhi murat yönünde idare eder, tekâmülün gerektirdiği düzen ve imkânları hazırlar, varlıkların eğitimini düzenler ve izler, maddi âlemlerin oluşum ve düzenini ruhsal âlemlerle bir ahenk içinde tutar. En küçük varlıktan en karmaşık sisteme kadar hepsinin hakikatine sahip olan RİM, Kadir-i Mutlak Allah'ın rahmetini, âlemlerde «hâzır ve nâzır olan kudretini temsil eder. Bizi ve başka âlemlerin varlıklarını görüp gözeten RİM'ler, bütün bu işlerini Allah'ın ezeli emri ve izniyle yerine getirirler. Her küre ve âlemin bir RİM'i olduğu gibi bütün RİM'ler, ayrıca bir hiyerarşiye de maliktirler. Bu hiyerarşinin âlemimizdeki sivri noktası, bizim âlemimizin mürebbii olan Rab'bi meydana getirir.

Hiyerarşiyi teşkil eden RİM'lerin en küçüğü atomdur denebilir. Ve bu mertebeler silsilesi ebediyen sürer gider. Her varlık bu mertebelerden birinde hem idare edilen, hem de idare eden durumundadır. Bedenli veya bedensiz her varlık RİM'in tekâmül programının gerçekleşmesinde vazifelidir. Bir saati meydana getiren aksamın hepsi, çeşitli derecelerde bir kıymete sahiptir. Saatin tümü bir sistem teşkil eder. Saatin, sistemin sahibi ise, Ruhsal İdare Mekanizması gibidir. Sadıklar Plânı tebligatında şöyle deniyor:

«...Kâinatınızın içinde, arzınız ve arzınızın kaderi ile mukadderatı bağlı o-

lan arzlar, külliyyen Sisteminiz ve âleminizin Tanrısı, Rablerimizin Rabbi olan İlâhi bir plândır. Biz şu anda bunları söyleyebilmek için büyük zorluk çekiyoruz. Bu Rablerin Rabbi olan ilâhi plân, kendisine bağlı olan bütün mükevvenatın sahibidir. Bu, plân tanzim eder, tedvir eder, yaratır ve yokeder. O bütün bunları Kâadir-i Mutlak'ın Emri ve İradesi tahtında icra eder. Varolan herşeyin biricik mebdei Kaadir-i Mutlak, mahlûkatının inkişafında gene mahlûkatını kullanır: Kanunu budur.

Rablerin Rabbi olan ilâhi plân, maddenin bilmediğiniz her türlü ince vafından gene bilmediğiniz en kaba vafına kadar, en iptidai dar şuur içerisinde bulunan varlıktan, düşünebildiğiniz en geniş şuurlu varlığa kadar hepsi, Onun iki eli arasındadır. Mukaddes Kitabınız Kur'an Âdem'in yaratılışından bahsederken 'Onu iki eli ile halketti' der. İki el, işte bu Rablerin Rabbi İlâhi Plan'ın tasarrufudur. Kitaplar O'nun bir kıvılcımıdır. Fakat insan O'nun temsilcisidir. Bütün yetki ve kudretiyle, bütün azameti ve yüceliği ile herşeyin derunundadır. Varlığa en yakışacak olan ve edebiyen ifa edeceği vazifesi, Rablerin Rabbi olan bu ilâhi plânın emrinde bir kul olmak ve O'nun tayin etmiş olduğu istikamette seyr-etmektir.

İşte vicdanınız öyle bir cevheri mahsustur ki, bütün neşriyatı ile Yukarıdan almış olduğu direktifi insanın her zeresine taksim etmek ve Onu salâha ulaştırmak vazifesini görür. Bu Ellerin gücü çok büyüktür. Sizin taa can noktanıza kadar uzanır. Manâ olur, uzanır, Madde olur, uzanır. Tesir olur, uzanır. Zaman olur, uzanır.»

«...Ruhi plân, Ruhi Mekanizma bir meclis-i vükelâ değildir. Arzınızın hemen üzerinde bir buut teşkil etmiş, içinde yıldırımlar, şimşekler çakan bir galaksi değildir, küçük bir galaksi değildir. Ruhi bir mekanizma, hiç bir zaman bir Tanrı değildir. Ve gene Ruhi bir Mekanizma, taşavvur ettiğiniz gibi tek tek varlıklardan tereküp etmiş bir çoğunluk ta de-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ğildir. Ruhi mekanizma, öyle bir bütün, öyle bir teşkilât öyle bir müessiriyettir ki, onun bir uzvu aynı zamanda sizsiniz. Yani, bir kürenin varlığı hem idare edilen, hem idare eden durumundadır. Bu nasıl olur? İdare edilendir, çünkü şuurlu sahası dardır, dar ve belirli bir kanal içerisinde mahdut sayıda tesirlerle mevcuttur. İdare edendir, çünkü yüksek yapısı ve esas itibarıyla kâinatın bir uzvudur. Yani enerji ve müessiriyet bakımından beslenen ve besleyen durumundadır. İşte, bir Ruhi İdare Mekanizması, bütün bunların teşkil ettiği bir mevcudiyettir. Ve bu teşkil edilen mevcudiyet aynı zamanda muayyen bir İlahî İrade Kanununu ve İlahî İradeyi ve İlahî İrade Prensiplerini inzıam eder. İlahî İrade Mekanizması, aynı zamanda İlahî bir Ruhi Mekanizmadır. İlahî Ruhi Mekanizmanın daha sagiri bir Mekanizma, meselâ bir Dünya Plânıdır. Dünya İdareci Plânıdır. Bunların herbirinin birbirinden tefriki; bir İlahî müsaade, bir İlahî bilgi ve bir İlahî İrade kanununun şümülü ile ortaya çıkar. Sizin idare edilişiniz, İlahî İrade kanunlarına olan vukufunuzun darlığından... İlahî İradeye her zaman tâbi olmak durumunda bulunan cevheri halinizden dolayı da idare eden durumundasınız. Bu hususları iyi tefrik ediniz. Ve böylece, sizlerce eski bir nazariye olarak kabul edilen 'Kâinatın parçası olmak' probleminiz için bir başka görüş zaviyesi daha verilmiş olur.

7 — SONUÇ

Şurası muhakkak ki, en ilkelinden en modernine kadar, bütün insan topluluklarında bir Tanrı anlayışı vardır. İnsanlar sürekli olarak üstün bir gücün, yaratıcı bir kuvvetin arayışı içinde olmuşlar ve bundan asla vazgeçmemişlerdir. Tanrı'yı kâh bir totemde somutlaştırmışlar, kâh doğa güçlerinde aramışlar, bazen hayvan ve bitkileri kutsal saymışlar ve nihayet tek Tanrı anlayışına yönelmişlerdir.

Çağımızda da muhtelif din mensupları

vardır ve dikkati çeken husus, insanların, Tanrı kavramı ile ilgili giderek daha soyut bir anlayışa ulaşmalarıdır. Bununla beraber, inanç gibi içsel bir olayı, türlü şekillerde dünyasallaştırıp Tanrı adına cinayet işleyenler, O'nun adına fetva verenlerde eksik değildir. Ama biliyoruz ki, teknik yönde büyük gelişmeler kaydetmiş; atomla ve kompüterle oynayan devrimizin çocuk insanı, pek de uzak olmayan bir gelecekte ister istemez olgunlaşacaktır. Kaynayan bir kazan görünümündeki insanlığın, manevi konulara olan ilgisizliği, ya da tam tersine bağınazlığı, giderek kaybolacak ve onun yerini, GERÇEK BİLGİ'ye dayanan dengeli bir yaşam alacaktır. O zaman insan, maddenin kölesi olmak yerine Rab'binin kulu olmasını bilecektir. Ama herşeyden önce, insanın kendini bilmesi şarttır; çünkü kendini bilen Rabbini bilecektir.

«Tanrı yoktur.» diyen insanın hali, spiritüalist açıdan bakılınca gerçekten çok tuhaf ve cahilce görünmektedir. O kimse bu dar şuuruyla Tanrı'yı tanımadığını sanıyor, oysa ruhu O'nun ateşiyle yanmaktadır. O'nu bilmek için yarattığı kâinatı bilmek, yasalarını öğrenmek gerekir deyip, sayısız enkarnasyonlarla evrende kozmik seyyahlık yapıyor. İçindeki kendini bil, Rabbini bil, tekâmül et bilgisinin itilimiyle durmadan, usanmadan koşuyor, arıyor.

Konumuzu, Kemal Yolcusu diye andığımız bedensiz varlığın tebligatından bir bölümle noktalyoruz.

«Mahlûkatın ve mevcudatın Allah'ı idrak etmeleri tekâmül seviyelerine göre değişir. Meselâ ruh âleminde yeni teşekkül etmiş bir varlığı ele alacak olursak bu, muhitinden kendisine bir Allah seçmelidir. Onun seçeceği Allah, ya en çok sevdiği mahlûk ya da en çok korktuğu varlık olacaktır.

Fakat tekâmül neticesinde kâinatın azametini idrak edince, artık her önüne gelene karşı Tanrı demeyecek ve Tanrı fikri ile lâubâli olmayacaktır. Büyük ruhlar ve büyük varlıklar tekâmül ettikçe, Allah ile kendi aralarında köprü kurma-

ya kalkışmayacaktır, bilakis Allah ile kendi aralarındaki sonsuz mesafeyi idrak ederek Tanrı'ya ulaşmak, O'nunla birleşmek şöyle dursun, ismini bile düşünmeye cesaret edemeyeceklerdir.

Tanrı mahlûkatı ile görüşmez. Tekâmülü ne merkezde olursa olsun, yarattığı varlıklarla hasbihal etmez. Emirleri sonsuz bir intizam içinde tahakkuk eder.»

Ölüm Öncesi Deneyimler

■ Charles A. FAIR

Klinik ölüme yaklaşırken, bazı insanların 'ölüm öncesi deneyimler'i bize öte âlem hakkında bazı ipuçları verebilir. Bunların doğruluğu hakkında dâimâ merak hâlinde bulunmalıyız. Bu konuyla ilgili olarak 1949'da ölen büyük annemle ilgili benim kendi gözlemlerim, tüm kuşularımı ortadan kaldırmıştır diyebilirim.

O sıralarda büyük annem Molly Fair'in sağlık durumu hakkında görüşlerini belirten doktoru, «Bir ya da iki organının zayıflaması değil, tüm organlarının gitgide zayıflaması, fonksiyonlarını yitirmesi sözkonusu...» Aradan geçen kısa zaman doktorun haklılığını kanıtlamıştı. Büyük annem gerçekten de gün be gün gücünü yitirmeye devam ediyordu ve aile fertleri sırayla, geceleri odasında nöbete girmiştik. İşte o

birinde büyük annemin öte âleme olan bir konuşmasına tanık oldum.

Hattâ o gece kardeşi de benimle birlikte yatağının başında bulunuyordu. Biz zannediyorduk ki o uykusundaydı. Birden ellerini çırpıtı ve sevinçli bir sesle, şöyle dedi: «Ey İsa, ne olur beni vatana götür. Hepimizi birden al götür buradan.» «Bu uykusunda konuşuyor.» dedi orada bulunan amcam.

Ertesi sabah evdekilerin hepsini yatağının etrafında topladı. «Sizlerden bir konuda af dilemek istiyorum. Dün akşam hepimiz için öte âleme gitmemiz için dua etmiştim. Fakat bu doğru değil. Sizlerin daha yaşanacak hayatları var. Fakat benimki ise bitti, bitecek...» dedi.

«Hepimiz seni çok seviyoruz anneciğim.» dedi annem Nöma hıçkırarak, «Ne olursun birazcık ken-

dini toparlamaya açılış.»

Bu olaydan birkaç gün sonra, annemi yanına çağırarak, «Nöma, Charley'i görmüyor musun? Yerinde ne kadar da huzur içinde görünüyor.» Charley, onun oğluydu, yani benim babam. Yedi yıl önce aramızdan ayrılmıştı.

'Ölüm öncesi deneyimler'in doğruluğuyla ilgili olarak benzer bir olay da komşu çiftlikteki ailenin başına gelmişti. Çiftçi arkadaşımın hasta hanımını ziyâyereye gittiğim zaman yanında otururken bana dönerek, «Çok güzel yerlerde bulundum ve oralarda çok tatlı müzikler dinledim. Çevredeki insanlar da son derece mutlu görünüyorlardı. Tüm bunlar gösteriyor ki ben iyileşmeyeceğim ve öleceğim.» Bunları söyledikten sonra birkaç gün içinde vefat etmişti. (FA-TE'den)

TELEPATİ KARTLARI

Gerçek telepati deneylerini yapabilmek için iyi bir araç olan ZENER kartlarını beş ayrı şekil ve renkte düzenleyerek güzel bir baskıyla hazırladık. Parapsikoloji derslerinin yararlı bir tamamlayıcısıdır. Kullanma talimatı vardır.

Fiyatı: 200 TL

Dünya-Dışı Yaşam Araştırma Projeleri

• N. Levent ALTAŞ, Astronom •
(B. Ü. Kandilli Rasathanesi)

Dünya-dışı zeki yaşamla ilişki kurmak için, birkaç yöntem önerilmiştir. Bunlar, yıldızlar arası uzay yolculukları, yıldızlar arası uzay sondaları gönderme ve belirli formlarda sinyalleri gönderme ve tesbit etme şeklindedir.

Yıldızlar arası yolculuk

Yıldızlar arası temasın klâsik yöntemi, uzay gemisidir. Yakın yıldızlara, gezegenlerini incelemek üzere görevlendirilmiş, insanlı ya da insansız uzay araçları göndermek düşünülebilir. Şimdiki teknolojiyle, yıldızlar arası yolculuk tasarıları yanlış olmamakla birlikte, karşılaşılabilecek problemleri yenmek oldukça zordur. Tasarımın içeriğine göre, araçla ilgili sorunlar (büyüklüğü, ateşleme sistemi v.b.), yolculuğun binlerce yıl alması, enerji sarfiyatının büyüklüğü dolayısıyla mali portenin son derece yüksek çıkması, gibi...

Örneğin, kimyasal güçlü roketlerle 4 ışık yılı uzaktaki - Centauri'e ulaşmak, her şey iyi giderse 40.000 yıl alır. Nükleer güçlü roketler kullanarak ulaşım incelendiğinde, kontrollü fusion roketleriyle -

Centauri'e gidiş-geliş'in 80 yıl alacağı hesaplanmıştır. Böyle olduğundan, diğer yerlerde zeki yaşamı belirlemeye başlangıç için, yıldızlar arası yolculuklar önerisi pek uygun gelmemektedir.

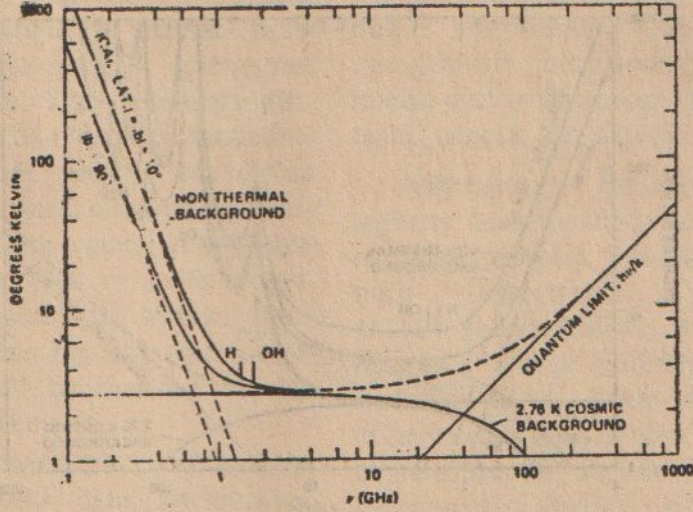
Yıldızlar arası sondalar

«Gelişmiş uygarlıkların yıldızlara sondalar göndermesi de olasıdır. Ronald Bracewell, ilk kez diğer uygarlıklardan güneş sistemine gönderilen olası uzay sondalarını araştırmayı önerdi.» Diğer bir uygarlık tarafından, bulunabilmesi ve sonra cevap verilebilmesi düşünülerek Yeryüzü'ne, güçlü bir işaret taşıma özelliği olan sondalarla, mesajlar iletilmesi de olasıdır.

Yıldızlar arası mesajlar

Dünya-dışı uygarlıklarla doğrudan ilişki kurmak için çeşitli yollardan biri de mesaj göndermektir. İki türlü mesaj iletim şekli düşünülebilir;

- 1) Radyo mesajları: Matematiğin temelinin tüm zeki uygarlıklar için aynı olduğu varsayılırsa, mesaj gönderilmesi için ortak bir faktör elde edilmiş olur. «1974'de Arecibo Radyo Teles-

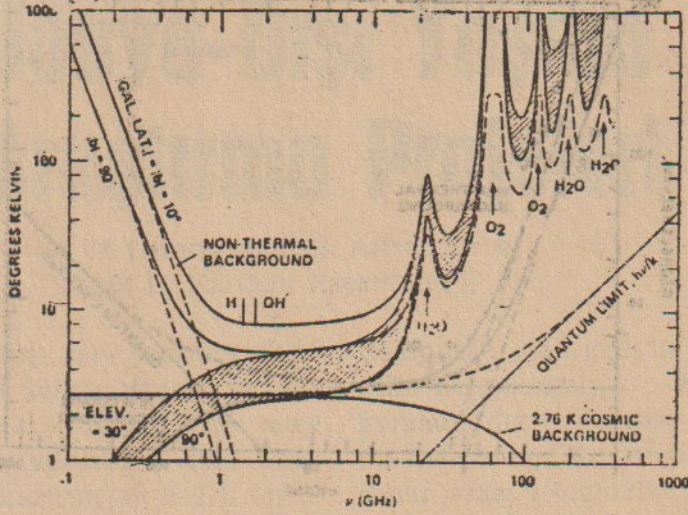

Serbest uzay mikrodalga penceresi

kopu ile böyle bir mesaj verilmiştir. Hedef olarak 24.000 ışık yılı ötedeki Herkül Takım Yıldızı doğrultusunda küresel bir yıldız kümesi seçilmiştir. Kümede yaklaşık 300.000 yıldız vardır. Mesajda, Hidrojen'den Fosfor'a (H, C, N, O, P) kadar temel atomların numaraları, DNA'nın çifte sarmal yapısı, Dünya nüfusu ve Dünya insanının bedensel formu yer almaktadır. Ayrıca, Dünya'nın Güneş sistemindeki yeri ve Arecibo Teleskopunun temsili resmi de mesaj bilgileri arasındadır».

- 2) Uzay araçları ile: Günümüz teknolojik koşullarında her ne kadar yıldızlar arası yolculuk uzun sürse de insansız uzay araçlarıyla mesaj iletimi olasıdır. Güneş sistemi dışına çık-

cak olan «Pioner 10 ile 1972'de, Pioner 11 ile 1973'de, altın kaplama alüminyum plakalara kayıt edilmiş şekilde çeşitli mesajlar gönderilmiştir». Mesaj içinde insanlığa ilişkin bilgiler yer almaktadır. «1976'da atılan La geos uzay aracındaki bir mesajda, uydunun ne zaman ve nereden atıldığı belirtilmekte, ayrıca, kıtaların 200 milyon yıl önceki, şimdiki ve 10 milyon yıl sonra alabileceği konumlar gösterilmektedir. Daha sonra, Voyager 1 ile 1977'nin 1 Ağustos'unda, Voyager 2 ile 2 Eylül 1977'de, iki saat süreli plâklara çekilmiş şekilde, Yeryüzü'ne ilişkin bilgiler gönderilmiştir». Mesajlarda kodlanmış olarak çeşitli ülkelerin manzaraları, insanları, 55 dilde selâmlaşma, (Lütfen Sayfayı çeviriniz)

Dünyasal mikrodalga penceresi

yağmur, okyanus dalgaları ve hayvan sesleri, kalp atışları ve gülme sesleri yer almaktadır. Plâğın geriye kalan bölümündeysen, Carter ve Waldheim'in mesajları, klâsik müzik, Hint ve Caz müziği de yer almaktadır.

Zeki yaşamın, Dünya benzeri bir ortamda gelişim göstererek ortaya çıkabileceği şeklindeki düşüncemizin kaynağı nedir? İlk akla gelen bunun canlı örneğinin bizler olduğudur. Zeki örnekler ortada olduğundan, benzer koşulları taşıyan gezegenlerde de zeki türler olabileceğinden, diğer gezegen sistemlerinin araştırılması önem kazanmıştır.

«Barnard Yıldızı'nın gösterdiği küçük pertürbasyonların gezegen ya da gezegen sistemlerinden ötürü olduğu anlaşılmıştır. Bugün için,

Jüpiter kütleli en az bir gezegene sahip olduğu bilinmektedir.» Ayrıca IRAS'ın gözlemleriyle, Güneş Sistemi'nin tek olup olmadığı tartışmaları da kapanmıştır.

Problem ciddi olarak 1970'lerde ele alınmış, çalışmalar sonucu 1976'da NASA'ya bir rapor sunulmuştur. Bu rapor, teknik problemleri ortaya koyan ve onların cevaplarını oluşturan birleşik bir programdır.

Bir yıldız bileşene sahipse, yıldız, sistemin kütle merkezi etrafında dönecektir. Hareketindeki bu değişim iki şekilde saptanabilir. Bunlar, Radyal Hız Teknikleri ve Astrometrik teknikler'dir.

a) *Radyal Hız Teknikleri*; Bir yıldız-gezegen sisteminden ötürü yıldızın hareketinde ortaya çıkan radyal hız değişim etkisini belirle-

mek için, ne düzeyde bir duyarlılık gerekmektedir? Yapılan çalışmalar, Jüpiter-benzeri gezegenler için 10 m/sn, Dünya-benzeri kütleler içinse 0,01 m/sn'lik hareketleri belirleyebilecek radyal hız ölçüm tekniklerine gerek olduğunu göstermektedir. Tipik radyal hız ölçümleri yaklaşık 1000 m/sn'lik duyarlıktadır. Bugün için, sönük yıldızlarda saniyede bir kaç yüz metrelik hareketleri belirleyecek bir sistem geliştirilmiştir.

b) *Astrometrik Teknikler;* Diğeri ve belki daha iyi bilineni, astrometrik gözlemele bir yıldızın karanlık bileşenini keşfetmektir. Güneş-Jüpiter kütle merkezi etrafındaki hareketinden ötürü Güneş'in yer değiştirme hareketi 5 pc uzaklıktan yaklaşık 10^{-3} yay saniyesidir. Dünya'dan ötürü olanı da 5 pc uzaklıktan 10^{-6} yay saniyesine karşılık gelmektedir. İyi gözlem koşullarında bir yıldızın diski onda bir yay saniyesi ya da daha büyüktür. Şimdiki fotoğraf teknikleriyle böyle iki bölümlü imajların duyarlılığını ve hızını ölçebilecek yeni aygıt tipleri artmaktadır. 1976'da verilen raporda, o günün teknolojiyle bir yıllık gözlem süresince elde edilecek astrometrik presesyonun yaklaşık 0,003 yay saniyesi olduğu, bunun Güneş bezneri 15 komşu yıldızdaki olası Jüpiter kütleli geze-

genleri belirlemek için yeterli olduğu vurgulandı. Dünya-benzeri gezegenlerin oluşturacağı kadar küçük pertürbasyonları ise şimdilik tesbit edecek bir sistem yoktur.

«Pittsburgh Üniversitesi Allegheny Gözlemevi'nde bir grup tarafından prototip olarak çok - kanallı Astrometrik Fotometre (MAP) geliştirilmiştir. Bu aygıt, elektronik olarak yıldızın pozisyonundaki küçük, fakat uzun-süreli osilasyonlara ilişkin olan hareketleri belirleyecek, böylece etrafındaki gezegenlerin varlığı ortaya çıkacaktır. Grup bu yeni elektronik teknikle, Jüpiter-kütleli gezegenler için en yakın 100-200 yıldız yaklaşık bir yıl içinde tarayabilecektir. Gelecek yıllarda, yeni MAP tekniği özel olarak uzay teleskopları için hazırlandığında, diğer güneş sistemlerindeki gezegenler için yapılacak araştırmalarda büyük gelişmeler beklemeliyiz.»

Diğer yöntemler

«Gezegenden yayınlanan termal (kırmızıötesi) emisyonu, yansıyan yıldız ışığını, ya da bir gezegen atmosferinin karakteristik emisyon çizgilerini belirlemek diğer yöntemler arasındadır ve diğer yöntemlerden çok daha zor kritik etme teknikleri gerektirmektedir».

Ruh ve Madde Yayınları

Posta Çeki No 168305

PTT havale bedeli ödmeden

Yayınlarımızdan temin edebilirsiniz

Ruh ve Madde Yayınları

Düşünce Fotoğrafı Nasıl Çekilir?

Bir araştırmacı için ilgi çekici konulardan biri de «Düşünce Fotoğrafıcılığı»dır. Böyle bir araştırma karanlıkta ve en hassas plâkalarla yapılmalıdır. Plâkalar iki elin avuçları arasında, alın önünde ya da solar plexus (mide üstü) önünde tutulabilir. Nerede tutulursa tutulsun, yarım saat veya daha fazla, tutulduğu yerde bekletilmelidir. Bu süre içinde süje belirli bir konuyu (kedi, sandalye, gemi v.s. gibi) kuvvetli ve sürekli olarak düşünmelidir. Kararlaştırılan hayali devamlı bir şekilde düşünmeli ve hiçbir şekilde zihninin başka konulara kaymasına müsaade etmemelidir. Arzulu bir gayretle düşündüğünü fotoğraf plâkası üzerinde görmeye gayret etmelidir. Düşünceyi plâka üzerine taşıyacak olan mağnetik akımdır.

Düşünce fotoğrafı elde etmenin başka bir yolu da, siyah kâğıtlara sarılı plâkalar kullanmaktır. Işık geçirmez siyah bir zar bile bu iş için kâfi gelecektir. İçinde plâka bulunan böyle bir zarf masa üzerine konur ve parmak uçları ile de dokunulur. Bu deneme için 5—10 dakika yeterlidir. Bu şekilde mağ-

netik akım kâğıt kılıfı geçecek ve plâkaya tesbit olunacaktır. Her iki deneyde de ilk zamanlarda basit objeler düşünerek çalışmalar yapmak daha iyi olacaktır. Çünkü basit objelerin hayali zihnimizde daha kolay belirir ve dolayısıyla daha net görüntüler elde edilecektir.

İlk deneylerde görüntü elde edemezseniz şaşırılmamak gerekir. Zira olumlu sonuçlar almadan önce bir seri denemeyi sabırla devam ettirmeye çalışmanız gerekebilir. İlk denemelerinizde ışıklı bir noktadan ibaret bir görüntü elde etmeniz muhtemeldir. Bu bakımdan plâkaya herhangi bir görüntü aramadan önce düşünceyi plâka üzerine gönderebilme gücünüzü geliştirmeye çalışmalısınız. Bir kere bu tarafınızı kuvvetlendirdiniz mi, artık fizik denemeler sizin için meraklı bir araştıma konusu olacaktır.

Fizik Formların ve Hareketlerin Fotoğrafları:

Hareketli görüntülerin de plâkalara tesbit edildiği görülmüştür. Bu konuyla ilgili, Fransız Fen Bilimleri Akademisi'nin de kabul ettiği, bazı olayları MONSIEUR DARGET bize nakletmektedir. Bu da göstermektedir ki, «Düşünce Fotoğrafıcılığı» ilim dünyasındaki yerini almıştır. İşte bundan dolayıdır ki bu, üzerinde devamlı denemelerin yapılması gereken bir konudur.

Bu denemeler transa geçirilmiş medyumlarla da yapılabilir. Bu şekilde insan «Aura»sındaki değişimleri tesbit etmek söz konusu olabilecektir.

BİR PSİKOKİNEZİ MEDYOMU

STEPHEN NORTH

• Nadia RADOWİTZ'den
Çeviren: Tamer Başkan

İngiliz televizyonu BBC-2, 26 Ocak 1981'de, «Horizon» (Ufuk) adlı yayının çerçevesi içerisinde, «Bizi hiç kimse ciddiye almıyor!» şeklindeki itham edici başlık altında, üç bilim adamını takdim ediyordu; bunlardan birisi —1977 yılından beri İngiltere'nin en yeni metal bükme-yıldızı olan 16 yaşındaki Stephen North ile deneyler yapan, Londra Üniversitesi «Birbeck College»de fizik profesörü olan John Hasted idi. İngiliz televizyon seyircileri, canlı olarak, Stephen'in yumuşak parmakları altındaki bir kaşığın yavaşça fakat gerçekten büküldüğünü, hem de kontrol şartları altında büküldüğünü gördüler: Stephen, her türlü elektiriksel alanı koruyan, bir «Faraday-Kafesi»nin (sacdan yapılmış kapalı bir kılıf veya tel örgü) içinde oturuyordu ve açık bir şekilde görülebilen ölçüm cihazları, kaşığı bükerken onun tarafından yapılacak bir kuvvet kullanımını derhal kaydedeceklerdi. Fakat Stephen, kaşığı sol elinde tuttu, sağ elinin işaret parmağını sapına hafifçe sürttü, sanki onu okşuyordu.

Profesör Hasted'in metal bükme fenomenine karşı olan ilgisi, 1976 yılında Uri Geller'in Londra'yı

ziyaretiyle başlamıştı. Birbeck'teki laboratuarda yaptıkları testlerden sonra, Geller'i evine davet ettiği zaman, Uri'nin spontan meydana getirdiği hayret verici hadiselerle tanışık oldu: Kaşıklar bükülüyordu, saatler duruyordu ve cisimler, sanki canlı imişlercesine hareket ediyorlardı.

Stephen North için de, başlangıç Uri Geller ile olmuştu: «On yaşında iken, televizyonda Uri Geller'in programını seyrettim ve bundan kısa bir zaman sonra, bir sabah her zamanki gibi cornflaks'imi yerken, kaşık bükülmeye başladı.»

Bundan kısa süre sonra, evdeki bıçak, çatal, kaşık ve diğer metal cisimler kendiliklerinden —Stephen'in direkt teması olmaksızın— deforme olmaya başlayınca, annesi endişeye kapıldı. Örneğin, birgün North'lar komşularını ziyarete gitmişlerdi; hep birlikte öğle yemeği için yemek masasının etrafında oturuyorlarken, evin hanımı bayan Roberts, sofrta takımı parçalarının bükülmüş olduklarını farkettiler. Stephen'in yeteneğini biliyordu, bu olayda herhangi bir «hile»nin olup olmadığı hakkında kesin bir kanaate varabilmek için misafirlerini

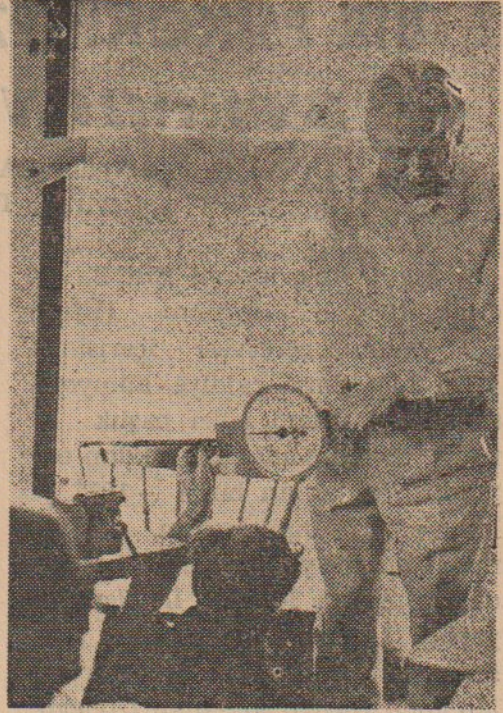
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

bahçeye davet etti ve bir deney yapmak istediğini söyledi. Güzel bir yaz günüydü ve böylece Stephen, babası, annesi ve kızkardeşi, bayan Roberts ile birlikte, gülerek evden dışarı çıktılar. Stephen, bükülen bıçaklara ve çatalara dokunmamış olduğunu, ayrıca masaya otururken de özel hiçbir şey düşünmemiş olduğunu iddia ediyordu. Yeniden anormal bir olay olup olmayacağını kendisi de merak ediyordu.

Bu arada bayan Roberts, bükülmüş olan parçaları masadan aldı, yerine yenilerini koydu ve diğerlerinin arkasından bahçeye çıktı. Yaklaşık on dakika sonra eve döndüler ve hemen yemek odasına gittiler. Yeni konular parçalar da aynı şekilde bükülmüşlerdi.

KONTROL ŞARTLARI ALTINDA TELEPORTASYON

Bu hadise, bayan North'un, Stephen'in paranormal yeteneklerinin güvenilir kişilerin kontrolü altına alınması amacıyla, Prof. Hasted ile temasa geçmesi için bir sebep teşkil etti. Stephen 12 yaşındayken Prof. Hasted'in laboratuvarında başlayan deneylerden fevkalâde sonuçlar sağlandı. Örneğin, iki deneyde, en sıkı kontrol şartları altında teleportasyonlar meydana geldi: Bir kutunun içindeki küçük objeler, telekinetik olarak yok edildi ve aynı şekilde paranormal yolla tekrar geri getirildi. Stephen ile yapılan bu türden ilk deney —o zaman 13 yaşındaydı— hiç beklenmedik bir şekilde oldu ve çok ilginç neticeler sağlandı. Prof. Hasted bu ola-

Prof. J. Hasted

yı, 1981 yılının Mart ayı başında İngiltere'de piyasaya çıkan kitabında «The Metal-Benders» (Metal - Bükülenler) (Routledge K. Kegan Paul Yayınevi, Londra), etraflıca anlatıyor.

Stephen daha önceleri, objelerin kaybolmaları ve tekrar ortaya çıkmaları ile ilgili olarak, açıklamadığı birkaç hadiseyi evinde yaşamıştı ve Prof. Hasted'a bu hususu bildirmişti. Profesör, ihtiyaten başlangıçta Stephen'a bu konu hakkında fazla bilgi vermedi. Fakat bir gün, Laboratuvarında yaptıkları bir dizi başarılı bükme deneylerinden sonra, ona, içinde üç tane metal - kristali bulunan küçük bir plâstik kab verdi ve eğer yeterince inancı

Setephen North

varsa, bu kristallere bir şeyler olabileceğini tembihledi. İki ayrı eşit parçadan oluşan, yumurta biçimindeki plâstik kab (2,5 x 5 cm) sıkıca kapatılmış ve Prof. Hasted tarafından yapıştırıcı şerit ile birkaç defa sarılmıştı.

Saat 11.30 da Stephen kutuyu sallamaya başladı - kutunun içindeki kristallerin çıkarttıkları ses duyulabiliyordu. Fakat birkaç dakika sonra tıkırtı durdu. Bunun bir tek izahı olabilirdi, o da kristal parçalarının kutuyu «terkettikleri» idi. Buna rağmen o anda kutuyu açmadılar. Prof. Hasted, Stephen'dan kutuyu sallamaya devam etmesini ve kristalleri geri getirmeyi denemesini rica etti. Yumurtakutudan hiçbir ses gelmiyordu; kutu-

yu açtılar ve Prof. Hasted, kristallerin yerine ilk önce, HN 15.686737 numaralı bir banknot buldu. Stephen, cebinde böyle bir banknotun olması gerektiğini söyledi; hakikaten de cebindeki banknot yok olmuştu. Kristallerden biri, bir Vanadiumkarbid parçası, halâ (veya tekrar) kutunun içindeydi, fakat banknotun içine sarılmış olduğundan, sallantıda herhangi bir ses çıkartması imkânsızdı. Diğer iki parça, çinko ve germanyum, Stephen'ın pantolonunun, fermuarı kapalı olan arka cebinden çıktılar. Prof. Hasted, hemen üç kristali tekrar yumurta-kutunun içine koydu ve önceki seferde olduğu gibi, birleşme yerlerinden yapışkan şerit ile sardı. Kutu, saat 14.15 de ikinci defa açıldığında, üç kristal parçası da içindeydi. Kutu tekrar kapatıldı ve Stephen sallamaya devam etti. Saat 14.20 de kristallerin sesi aniden kesildi. Hasted kutuyu açtı ve boş olduğunu gördü. Kağıt para bu sefer Stephen'ın cebinde kalmıştı, fakat içinde kristaller yoktu; bunların yerine, Prof. Hasted'in bir çekmeceye saklamış olduğu, Uri Geller ile yapılan bir deneyde kullanılmış olan kırık bir kol döğmesi mevcuttu. Stephen, çekmeceye kesinlikle yaklaşmamıştı. Saat 15.00e kadar deneyler ve fenomenler birbirini takip etti, Stephen taxi ile eve dönerken kendisi bile tamamiyle şaşkın vaziyetteydi. Prof. Hasted kitabında «Bütün bunlar yaramaz bir çocuğun muziplikleri gibi

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

geliyor» diyor. «Fakat Stephen sürekli gözetleme altındaydı, aynı şekilde plâstik-yumurta da; herhangi bir hile yapmak Stephen için tamamıyla imkânsızdı.»

RADYO VE TELEVİZYON PROGRAMLARI

Londra günlük gazetelerinin en popülerlerinden birisi olan The Daily Mirror», 1981 yılı Ocak ayında, Stephen ile ilgili bir dizi yayınladı. 31 Ocak 1981'de, BBC-2'nin televizyon yayını «Horizon»da, bir çocuk programı olan «Swap Shop» içinde, Stephen ile yapılan bir röportaj yayımlandı. Burada, bütün paranormal hadiselerin hesaplanamaz oluşları kendini gösterdi: Stephen'ın, «kabiliyetini» ispat etmek için kullanacağı kaşık, gayet inatçı bir biçimde direndi ve bükülmemiş olarak kaldı. Fakat aynı gün «Radio Luxemburg» North ailesini telefonla aradı ve Stephen ile bir röportaj yapmak istediklerini söyledi. Stephen ve babasını Luxemburg'a davet ediyorlardı ve bütün masrafları Radio Luxemburg üstleniyordu —Stephen bu konuda ne düşünüyordu Stephen'ın cevabı kısa ve öz oldu: «Okey!»

Stephen, paranormal yeteneğinin çok genç yaşta sebebiyet verdiği farklılığa rağmen, tabii ve değişikliğe uğramamış bir teenager (13-19 yaş arasındaki genç) olarak kalmıştı. Bu konudaki düşünceleri belki bir açıklama getirebilir: «Aslında, bu paranormal dünya beni pek o kadar ilgilendirmiyor. Benim esas ilğim müziğe karşıdır.» Şu sı-

rular pop-müzik ile meşgul oluyor; okulu bırakmış olduğu için, kendisine artık müzik alanında bir kariyer yapmak istiyor. Gerçi hangi biçimde olacağını kendisi de bilmiyor, fakat beste yapmayı seviyor ve bunlara «pop» tarzında textler yazıyor. Bütün bunlara rağmen, Prof. Hasted ile yaptıkları deneylere çok değer veriyor, hürmet ediyor ve bunları ciddi bir biçimde ele alıyor. Bu tür araştırmaların enerji, madde ve akıl ile ilgili bilgilerimizi genişletebileceğine inanıyor. Aynı zamanda, deneylerin bazen korkunç derecede can sıkıcı olabileceğini samimi olarak ilâve ediyor. İstifade edilebilir neticeler elde etmek için yapılan, sonu gelmeyen tekrarlamalarda çok ihtiyaç duyulan şeyin sabır olduğunu söylüyor.

Prof. Hasted'in, Stephen North ile yaptığı deneylerin en ilginçlerinden biri, temas etmeksizin metal bükme fenomenidir: Stephen, plâstik bir madde içine sokulmuş, dik vaziyette duran alüminyum çubuğa —temas etmeksizin— elini yaklaştırıyor, Birdenbire, alüminyum çubuk bir noktasında yumuşuyor, bükülüyor ve yere düşüyor.

Bu tür deneyler, bilimin ilerlemesine hizmet etti mi? Pratik alanda istifade edilebilirler mi? Profesör, bu sorulara «Evet» diye cevap veriyor. «Eğer enerji kontrol edilebilirse, bazı pratik kullanım imkânları doğabilir. Fakat henüz bu noktaya ulaşamadık.»

(Esotera 1981/6)

Çok «Ben» İlik

Bir sanatçı hanım, kendi benliğini tarif ederken, «bir kadın değil, bir insan değil, bir firma. Kendimi ben yarattım, kendi kendimle oynamak istiyorum. Çok şahsiyeti olan bir kadın oldum.» diyor.

Yaşam benliğini doğru dürüst götüremezken, kişi, yaşamında kendine ait olmayan «ben»leri niçin çoğaltır? Oysaki insanın üstlendiği her yük, onu amacından uzaklaştırıcı ve tekâmül hızını kesici biçimde etkiler.

Bize göre, her insanın kendi yaşam amacını içeren bir kişiliği vardır. Bu kişiliğin tatbikatında, varlığın objelerden aldığı tesirlerle suni «ben»ler yaratması içten değildir. Çünkü insan varlığı deneyen varlıktır ve objelerin tesirlerini de hissetmemek mümkün değildir.

Objelerden gelen tesirleri, kişiliği daha da geliştiriciliğe dönüştürmesi varlığın kendine bırakılmıştır.

İnsanın, kendisini insani ölçülerin içinde cinsiyetinden uzak ve mekanikleştirerek «çok şahsiyetli» duruma sokması, onu normal düşünemez hale getirir.

Normal ve normal ötesine geçiş tek «ben»le mümkündür.

DAĞITMANIN BAŞKA TÜRLÜSÜ

Bilindiği gibi, aşağı yukarı her ülkede bir karnaval olur. İnsanları birbirlerine yaklaştırıcı anlamı da olan bu toplu eğlenceler, bazı ülkelerde kişileri kendilerini dağıtma noktasına getirebilmektedir.

Meselâ, karnavalı ile meşhur bir ülkenin eğlence düzenleyicilerinden birinin; «bunalım ne kadar derin olursa, insanlar o kadar çok dağıtıyorlar. Söylendiğine göre, Pompei'nin son günleri de böyle canlı olmuş.»

Hangi zamanda olursa olsun, kişinin kendisini dağıtmasının iyi sonuçlar vermediği her zaman görülmüştür. Bir bunalım, kişinin kendisini dağıtmasına sebep olabilir. Fakat her dağıtmanın arkasında yoksulluk bunalımı aramamak gerekir. Çünkü her türlü maddi olanaklarına rağmen, tozu dumana katanlar çoktur.

Öyle veya böyle, kendisini bunalıma götüren sebebi, dağıtma noktasına saptırmak, kişinin kendisine bağlı bir şeydir.

İnsan her bir şeyle özdeşleşme eğiliminde olabilir. Fakat olayı yaşarken, olayın dışında da kalmak becerisi insan tekâmülü için gereklidir.